HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní obětí a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) 1. — Číslo (No.) 27. | Sobota (Saturday) 3. července (July) 1976 | Cena 25 centů

SVOBODNÉ AMERICE VYPROŠUJEME:

Hojnost zdraví — pevných vedoucích charakterů — nové vynalézavosti, pracovních úspěchů a Božího požehnání do dalšího století!

Prozíraví a odvážní zakladatelé americké svobody byli hluboce věřícími křesťany. A protože věřili v Boha, věřili i v člověka — tvora božího, jehož nelze nikdy a nikde natrvalo duchovně spoutat.

Nesmrtelnost lidské duše byla zakládajícím Otcům Spojených států nejpádnějším důvodem k demokracii. U všech spoluobčanů ovšem předpokládali úctu k Svořitelovu Desateru, protože ze zkušenosti věděli, že zachování lidských práv a svobody každého jednotlivce závisí na svobodně přijatých povinnostech osobní sebeúcty a úcty k bližním. — Pravděpodobně také věděli, že americkou konstituci zajištěných svobod bude asi někdy lidmi zneužito. Sotva však asi předpokládali, že během pouhých — a přesto dlouhých dvou století se narodí v Americe lidé — a jiní do Ameriky přijdou, kteří už nebudou mít živé vědomí o závaznosti Desatera. Signatáři "Prohlášení americké nezávislosti" se však proti všem těmto nebezpečím zániku svobody ohradili znalostí bible, která jim i nám připomíná, že "marně se namáhají stavitelé, marně se snaží nedopustit se některé konstrukční chyby — nestaví-li dům sám Hospodin". — Chtěli-li vybudovat "E pluribus unum", věděli, že nejjistější zárukou úspěchu jim v tom je víra v Boha — "In God we trust".

V pokorném obdivu nad tím, co se té všesvětové směsici ras, národů a jazyků v americké svobodě podařilo vytvořit, vybudovat a dosáhnout za pouhá dvě století — všem lidským chybám a neřestem navzdory — upřímně dnes poděkujeme Všemohoucímu za dar americké duchovní svobody, která se svobodou podnikání umožnila i našim zdejším předkům nejen osobní úspěchy při budování silné Ameriky, ale dokonce jim poskytla příležitost bojovat i za svobodu naší rodné otčiny.

Náš obrázek, jehož autorem je slavný americký malíř H. A. Ogden, zachycuje ten první — pro Ameriku historický 4. červenec při podpisování "Prohlášení americké nezávislosti". Téměř celé je během jedné probděné noci sepsal právník Thomas Jefferson, veliký americký vlastenec, státník, první US sekretář zahraničí a po G. Washingtonovi a J. Adamsovi třetí president Spojených států (1801—1809). Na letošní 4. červenec připadá zároveň 150. výročí jeho smrti (Monticello, 4. 7. 1826).

Požehnaná svobodná Ameriko, nechť Tě Bůh uchová silnou, štědrou a plnou ideálů, nechť nadále žehná pilné práci a dobré vůli tvých obyvatel!

ENGLISH SECTION INSIDE

Dr. Jiří S. Benson:

PRAVÝ SMYSL NAŠEHO NÁRODNÍHO VÝROČÍ

Čtvrtý červenec 1976 bude jistě nejnákladnějšími "narozeninami", které kdy v dějinách lidstva slavil některý národ. Před několika lety jeden náš senátor odhadoval, že na všechny oslavy 200. výročí existence našeho národa bude z peněz amerických poplatníků věnováno asi 14 bilionů. Kromě toho kdosi jiný vyslovil domněnku, že bude vydáno více než 100 bilionů dolarů na koupení všech výrobků, zhotovených pro důstojnou oslavu tohoto nesmírně významného mezníku amerických dějin.

Dvousté výročí naší národní nezávislosti je velmi důležitým činem, které by mělo být náležitě oslaveno. Nemělo by se šetřit žádného úsilí na znovuzdůraznění základních ideálů našeho národa, které dovedly Ameriku k nejvyššímu stupni svobody, již lidstvo kdy ve svých dějinách poznalo. Všichni Američané by si měli připomenout, že naše svoboda byla koupena za velkou cenu. Tato cena v sobě zahrnovala životy, majetky a posvátnou čest vlastenců, bojujících v americké revoluci, jež osvobodila kolonie a dala existenci Spojeným státům.

Bylo slyšet různé stížnosti, že se oslav 200. výročí naší nezávislosti přílišně využívá k obchodním účelům. Jsou totiž nabízeny k prodeji nejrůznější výrobky pro všechny chuti a vkusy v červeno-modro-bílé barvě, od skákacích obručů pro děti až po rakve. Některé z těchto věcí jsou příliš křiklavé, některé dokonce ukazují velmi špatný vkus... avšak svoboda, zhotovit výrobek a nabídnout jej k prodeji na svobodném trhu, kde jeho úspěch či neúspěch závisejí na odezvě veřejnosti, je vitální součástí americké reality.

NEVYNECHÁVÁME ZÁKLADNÍ VĚC?

Pravé podstatě, srdci, duši, hlavnímu smyslu 4. července 1976 se však nedostalo z peněz, které budou při této příležitosti vydány, žádné pozornosti. Také téměř žádné předměty, zhotovené na připomínku tohoto výročí, neupoutávají naši pozornost na tuto podstatnou skutečnost. První zakladatelé Ameriky připluli k pobřeží našeho kontinentu proto, aby ze svých peněz nemusili podporovat žádné zvláštní náboženství. Proto také nemá být užito žádných peněz, vybraných na daních a věnovaných na oslavy našeho 200. výročí, ke zdůraznění našeho náboženského dědictví.

Pravá podstata, srdce a duše Ameriky je náboženské povahy. Je to hledání náboženské svobody. Je to svoboda poučovat se o Bohu pro svou vnitřní potřebu. Je to svoboda uctívat Boha bez obav před státem a před státním diktátem. Je to politická svoboda být takovým, jaké nás Bůh stvořil, abychom byli.

Naši zakládající Otcové založili celou politickou stavbu Ameriky na slově "stvořil". Pravda, že všichni lidé byli stvořeni, je považována za samozřejmou. Nezcizená práva, která byla vyjádřena v Prohlášení nezávislosti a uskutečněna v každé řádce naší ústavy, jsou našimi právy proto, že nám byla dána naším Stvořitelem.

Základní skutečnost, kterou nám připomínají oslavy 4. července 1976, je víra v Boha, to jest víra, která nás vede k tomu, abychom etili všechny lidské bytosti jako Bohem stvořené. Tato víra nám zabraňuje utiskovat svého bližního, okrádat ho, ubližovat mu, dychtit po jeho ženě, domu, majetku. Tohle je pravý smysl naší svobody.

Víra je však svobodná a Bůh udělil člověku právo volit mezi vírou a nevěrou. Pouze my máme možnost určit, zda v Americe bude svoboda existovat dalších 200 let. Bůh kdysi řekl: "Pečestnost povznáší národy."

AMERICAN REVOLUTION BICENTENNIAL 1776-1976

Sloupek informací

ZAČÍNÁ ZDRAVICÍ SPOJENÝM STÁTŮM, POKRAČUJE ZÁZNAMY KOLEM US POLITIKY A KONČÍ V PŘEDVOLEBNÍM ŘÍMĚ

Dnešní Hlas Národa vychází v předvečer 4. července, "Dne nezávislosti", který se letos slaví jako dvousté výročí založení Spojených států amerických. Jistě i vaším jménem ze srdce přeji:

"HAPPY BIRTHDAY, AMERICA!"

Zdravíme zemi, která tolika Čechům a Slovákům jako milionům lidí jiných národností poskytla nový domov, aniž se přespříliš vyptávala, proč se jim ve starém znelíbilo. V zákonech, které si dala, předpokládá, že jsme my všichni měli vážné důvody pro rozhodnutí opustit rodný kraj. Uznává je a samozřejmě přitom riskuje, že se ukážeme být z těch či oněch příčin její velkorysosti nehodni. Spojené státy si tak počínají již po dvě staletí a jejich postoj v tomto směru nijak podstatně nenarušila ani moderní doba, v níž se setkáváme s hranicemi které "vítají" své prověřené hosty strážními věžemi, minovými poli a vražednými samostřely. Důvěra Ameriky v pozitivní úmysly svých budoucích nových občanů je projevem zdravého sebevědomí a důkazem její vnitřní síly; posiluje úctu k této zemi a k lidem, kteří ji vytvořili takovou, jaká je.

Jsme zvláště v dnešní době často svědky, že bohatství, jehož "Amerika" plněním zásad základních svobod nabyla i v hmotných statcích, její vojenská síla a politický vliv, která jsou s tím spojeny — mají svoji odezvu v závisti a přečasto až nenávisti jiných politických systému. To jsou docela pochopitelné pocity jednak stoupenců ideologií, jež by rády srovnaly všechno do snadno kontrolovatelných krabic, jednak pak názory mluvčích některých národů, kteří by rádi — pokud možno bez vlastní námahy — získali (— abych tak řekl —) pro všechny své etitele všechny zlaté "olympijské medaile". Přehlížejí při tom přinejmenším tři skutečnosti.

Pionýři americké panenské půdy ji dali do vínku tvrdou práci, která — když zajdeme do zákulisí — je dodnes základní surovinou i té pomády hollywoodského přepychu. Skutečností druhou je ta, že ve stejném duchu, který prvním osadníkům této země přikazoval pomáhat si v časech nesnází — jednají i jejich potomci, jak dosvědčuje například Hooverova akce pro hladovějící Rusko po první světové válce a ovšem Marshallův plán pro Evropu po té druhé (1947) a řada jiných kampaní pro napřažené ruce, které neustávají a jimž náboženská a jiná přesvědčení neukládají meze. V očích odpůrců Spojených států je konečně neodpustitelným "hříchem" také to, že jako jediný stát nové doby naplnily a dokonce překračují cíle společenské revoluce, které jejich otcové formulovali v roce 1776; dopracovaly se k uskutečňování zásad rovnoprávnosti všech obyvatel bez ohledu na jejich původ a dřívější postavení a učiniły například zvláště v posledních desetiletích velký krok dopředu v řešení choulostivých otázek rasových a sociálně politických.

Na cestě k tomu všemu došlo samozřejmě k mnoha chybám, které se zhusta platily drahocennou krví a skoro vždycky potem společné námahy. Vzpomeňme si na válku Severu proti Jihu v minulém století, a na zhroucení hospodářství v třicátých letech našeho století

LETEM SVĚTEM

Bonn. — Vrchní policejní autority Německé spolkové republiky varují před možným vypuknutím "druhé fáze teroru", která by byla mnohem nebezpečnější než byla první fáze v letech 1969—1972. Teroristé, jichž je ve Spolkové republice asi 4,000, právě podnikli bombový atentát na US hlavní stan ve Frankfurtu a potom ještě založili v Hamburku požár, při kterém zahynula jedna úřednice. Nejvíce jsou prý ohroženi města Hamburg, Frankfurt a Západní Berlín.

• • •

Victoria. — Dne 18. června o půlnoci po 182leté britské koloniální nadvládě obdržely svou nezávislost ostrovy Seychelly, ležící v Indickém oceáně severně od Madagaskaru. Na 86 ostrovech nového ministrátu, měřícího pouze 160 čtverečních mil, žije 57,000 domorodců. Hospodářské problémy této nové, chudé, převážně zemědělské země, vyvážející pouze kopru a kokosové ořechy, budou neřešitelné. Protože tamní obyvatelstvo se rychle množí, také nezaměstnanost tam rychle vzrůstá.

• • •

Londýn. — Podle přesvědčení diplomatických dopisovatelů londýnských novin "The Times" bývalý habešský císař Haile Selassie, sesazený vojenskou juntou v únoru 1974, nezemřel přirozenou smrtí, nýbrž byl zavražděn uškrcením na rozkaz junty, která jej považovala za své ohrožení, protože i po sesazení jej mnozí Habešané považovali za jediného legitimního vládce země. Úřady tehdy odmítly vyhovět žádosti císařovy rodiny, aby na zemřelém císaři byla provedena pitva.

• • •

Brusel. — Robert Strausz-Hupe, americký velvyslanec u NATO, dokazuje ve své analytické studii, že Sověti využívají smlouvy, podepsané vloni v Helsinkách, pouze ke svým cílům. Stále totiž zdůrazňují nutnost udržení statu quo v Evropě, neporušitelnost hranic a nevměšování se do vnitřních záležitostí zemí. Na druhé straně však ignorují to, co tato smlouva stanoví o respektování lidských práv.

• • •

Johannesburg. — Předměstí Soweto ukazuje smutný obraz: ulice jsou posety troskami, po jejích stranách leží spálené autobusy, trucky i osobní auta, mnohé školy, banky, kliniky, obchody, administrativní budovy i obytné domy jsou bez střechy a nesou známky požárů. Mnozí černoši si stěžují, že za nedávných bouří ztratili všechen svůj majetek. Někteří mladí černoši však říkají, že toto byl pouze začátek, a že další bouře budou zanedlouho následovat.

• • •

Mnichov. — Tajemník Kissinger jednal v bavorských vesnicích Bodenmais a Grafenau s jihoafrickým ministerským předsedou John Vorsterem o řešení problému Rhodésie. Po skončení jednání Kissinger prohlásil, že poslal do Afriky svého asistenta pro africké záležitosti William E. Schaufele, aby informoval africké vládce o výsledcích svého jednání s Vorsterem. Dosud nebylo nic uveřejněno o obsahu těchto jednání. Pozorovatelé se domnívají, že oba státníci jednali hlavně o cestách, jak zajistit občanská práva bělošských menšin v Rhodésii a v Jižní Africe v případě, že by tam vláda byla předána do rukou černošských většin. Kissinger se rovněž snaží získat Britsko, Západní Německo a jiné evropské země pro financování přestěhování těch rhodéských bělochů, kteří by se nemohli smířit s černošskou nadvládou v Rhodésii a raději by tuto zemi opustili.

• • •

Káhyra. — Egypt a Sýrie se dohodly 24. června, že budou koordinovat svou politickou strategii ve svém konfliktu s Izraelem, a že presidenti Sadat a Assad se v blízké budoucnosti sejdou na vrcholné konferenci. Touto dohodou byla skončena desetiměsíční politická krize mezi oběma zeměmi. Sýrie a Egypt se totiž nepohodly v září 1975, když Egypt uzavřel s Izraelem smlouvu o neútočení na dobu tří let; Damašek nazval tuto smlouvu "zaprodáním arabské věci". Toto smíření je výsledkem diplomatické akce konservativních arabských zemí Saúdské Arábie a Kuwaitu, jež poskytují jak Egyptu, tak i Sýrii hospodářskou výpomoc. Arábie a Kuwait chtějí zabránit tomu, aby v arabském světě nenabyly převahy radikální země Irák a Libye. Bude založena syrsko-egyptská komise, která bude mít za úkol připravit hlavní rysy politické akce pro spravedlivé a trvalé vyřešení problému Blízkého východu. Toto řešení prý bude založeno na úplném odchodu Izraele z okupovaných arabských území a na "obnovení národního práva palestinského lidu".

• • •

Varšava. — Polský komunistický režim chtěl žádat od svých podřízených, aby si utáhli pásky. Ministerský předseda Piotr Jaroszewicz oznámil, že stoupnou ceny potravin o 30 až 69 procent; zejména měly být zvýšeny ceny masa a masitých výrobků, másla, cukru a zeleniny. Dělnici však začali proti tomuto vládnímu plánu stávkovat a vláda nakonec ustoupila: odvolala své rozhodnutí, které prý má být podrobeno dalšímu prostudování.

• • •

Řím. — Socialistický vůdce Francesco de Martino prohlásil, že jeho strana je ochotna vstoupit do koaliční vlády Itálie s křesťanskými demokraty, avšak pod podmínkou, že komunisté budou součástí parlamentní většiny. Socialisté už nežádají jako podmínku, aby komunistům byly svěřeny některé ministerské funkce. President Fanfani právě vyzval socialisty a strany politického středu, aby vstoupily do vládní koalice s křesťanskými demokraty.

• • •

San Francisco. — US firma Bechtel ze San Francisca se ujme provedení obrovského rozvojového projektu v Jubail v Saúdské Arábii, který bude uskutečněn asi za 20 let a bude stát 9 biliónů dolarů. Bude spočívat ve zbudování rafinérií zemního oleje, petrochemických továren, ocelárny, továrny na výrobu hliníku, elektrárny, centrály pro čistění mořské vody, letiště, většího přístavu, telekomunikačního systému a nového města pro 200,000 obyvatel.

• • •

Stockholm. — Ve Švédsku se mají v září konat všeobecné volby. Nesocialistické strany se obávají, že vládnoucí sociální demokraté chtějí ještě více zesocializovat zemi. Federace pracovních unií přijala návrh, aby unie postupně obdržely rozhodovací právo i nad soukromými podniky. Veřejné mínění je však podle právě provedeného průzkumu mínění nepříznivé vůči zvýšení socializace ve Švédsku, a plných 69 procent tázaných se vyslovilo proti převzetí správy soukromých podniků pracovními uniemi.

• • •

Washington. — Senátní výbor pro výzvědnou službu uveřejnil nové detaily, podle kterých se nevylučuje možnost, že kubánský diktátor Castro dal podnět k zavraždění presidenta Kennedyho, které však samy tuto věc nedokazují. Ve zprávě senátního výboru se pouze říká, že vyšetřování Warrenovy komise nebylo úplné, protože CIA a FBI zadržely důležité dokumenty, které mohly ovlivnit závěry vyšetřující komise.

• • •

Chicago. — Profesor Frank Endicott, který už 30 let studuje trh práce v USA, říká, že pro graduanty fakult svobodných umění na kolejích a universitách výhledy pro nalezení práce v budoucnu nejsou příznivé. Více než 80 procent nových míst prý bude nabídnuto graduantům oborů inženýrství, přírodních a obchodní věd.

• • •

Londýn. — Tajemník Kissinger prohlásil 25. června v důležitém proslovu o US zahraniční politice, že Spojeným státům záleží na tom, aby byla zaručena svoboda zemí sovětského bloku ve východní Evropě i Jugoslávie. US vláda je rozhodnuta jednat s východní Evropou na základě svrchovanosti a nezávislosti každé z jejích zemí; prý neuznává ani sféry zájmů, ani nároky na hegemonii. Toto bylo odpovědí na kritiku, že Fordova vláda se podepsáním smlouvy v Helsinkách smířila se sovětskou nadvládou nad zeměmi východní Evropy. Toto domnění bylo tehdy ještě potvrzeno prohlášením Kissingerova předního poradce Helmuta A. Sonnenfeldta, že prý je v zájmu Spojených států povzbuzovat země východní Evropy, aby vyvinuly "přirozenější a více organické" vztahy se Sovětským svazem.

• • •

Chicago. — Veřejné americké obecné školy udělaly před několika lety hokus pokus; už se nenaléhalo na to, aby se děti učily číst, psát a počítat, což je nudná, neradostná dřina, nýbrž dovolovalo se jim, aby dělaly pouze to, co je baví. Říkalo se, že tři zmíněné tradiční obory nebudou mít v budoucí americké společnosti žádné uplatnění: čtení nahradí televize, psát budou musit pouze specialisté, a počítání vykoná za člověka kapesní elektronické počítadlo. Dnes jsou výsledky tohoto omylu viditelné: do vyšších škol se hlásí mnozí studenti, kteří neuměji ani číst, ani psát, ani počítat. Už však byl učiněn krok nazpět a i ve veřejných školách se znovu začíná naléhat na to, aby se studenti učili i věcem, které je nebaví, zejména pak čtení, psaní a počítání. Jedna generace mladých lidí však už byla obětována nezodpovědnému pokusnictví. Chicagští pedagogové si také všimli toho, že se nesplnila předpověď, že prý mladí lidé, kteří holdují televizi, se už nebudou zajímat o četbu. I v době televize se děti dále zajímají o čtení magazínů a knih; oproti dřívější době se však méně zajímají o pohádky, dějiny, politiku, básně, romantickou beletrii a indoktrinaci a více se zajímají o náměty z přírodních věd, ekologie, sportu, o vesmír, zeměpis, aktivitu mladých lidí, mechaniku a o pokyny, jak je možno si různé věci vyrobit sám.

• • •

Buenos Aires. — Argentinská vojenská vláda zbavila 36 prominentních peronistů, včetně sesazené presidentky Marie Estely Peronové, jejich politických práv. Tito lidé napříště nebudou moci volit ani zastávat veřejné funkce. Vojenská vláda zároveň prohlásila, že v zemi obnoví demokracii a civilní vládu, avšak neudala datum, kdy k těmto změnám má dojít.

• • •

PRODÁM

na FLORIDĚ —

4-bytový dům — 8 roků starý — v **Miami**, blízko moře. Jeden byt je dvoupokojový; dvě koupelny, moderní kuchyně, velká jídelna a veranda. Tři byty jsou jednopokojové s jednou koupelnou; kuchyně a jídelna, krásná dvojitá zahrada a parkoviště pro 8 vozů. Cena 84 tisíc dolarů. Půjčka je 15 tisíc $ na 6%. Nájemnici splácí úrok. Pište: I. Sterbinska, 330 N.E. 119 Ter. North Miami, Fla. 33161

Chicago. — Občané vnitřního Chicaga vlastní celkem asi milión psů a koček, jejichž počet se stále zvyšuje. Po ulicích bloudí dalšího půl miliónu těchto zvířat, opuštěných svými majiteli. Tato zvířata se živí odpadky a často umírají na podvýživu, nemoce a úrazy. Policie každým rokem pochytá a usmrtí asi 50 až 60 tisíc zbloudilých psů a koček.

• • •

New York. — Spojené státy vetovaly 23. června v Bezpečnostní radě OSN žádost Angoly o přijetí za člena světové organizace. Důvodem tohoto veta je přítomnost 13,000 kubánských vojáků v této zemi.

• • •

Los Angeles. — Lowell Ponte, bývalý vědec ve službách Pentagonu, prohlásil, že v letech 1969—1970 CIA a Pentagon dávaly rozprašovat v mracích, nesoucích vláhu na Kubu, chemikálie, které měly způsobit na Kubě katastrofální sucho a tak zničit tamní úrodu cukrové třtiny. Tato akce se prý zčásti podařila. Podobně v letech 1966—1972 Američané vyvolali ve Vietnamu vydatné deště, které silně překážely nepříteli ve vojenských akcích.

• • •

Kampala. — President Ugandy Idi Amin obvinil US tajnou službu CIA, že prý společně s Keňou zosnovaly před třemi týdny atentát na něho, který se však nepodařil. Varoval cizí diplomaty před spoluprací s CIA; nebudou-li dbát na jeho varování, budou prý souzeni válečným soudem a zastřeleni.

• • •

Luanda. — Pro-sovětská vláda Angoly zestátnila 40 velkých kávových plantáží a zkonfiskovala domy a byty těch, kteří za občanské války se přidali ke hnutím FNLA a UNITA.

Paní Marino, Vy ani nevíte, že divy tvoříte!

?

S Vaši trvalou ted' mám sílu na manželovo hudrování trvale neodpovídat — a — doma je klid! —

DOBA "BĚHEM ROKU"

14. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

MODLITBA: Bože, ponížením svého Syna jsi padlý svět pozvedl. — Uděl svatou radost svým věrným, — které jsi vysvobodil z otroctví hříchu, — a dej, aby se i na věčnosti radovali s tebou. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z PROROKA EZECHIELA. (Ez 2: 2—5)

Vešla do mne síla a postavila mě na nohy. Slyšel jsem, jak Bůh mluví ke mně a praví:

"Synu člověka! Já tě posílám k Izraelovým synům, k odpadlým pohanům, kteří odstoupili ode mne; oni i jejich otcové byli mi nevěrnými až do dneška. Jsou to lidé drzé tváře a nezkrotného srdce, k nimž tě posílám. Řekneš jim: Tak praví Pán Hospodin! A oni — ať už poslechnou nebo ne, je to vskutku vzpurné plemeno — musí poznat, že prorok byl mezi nimi!"

2. ČTENÍ Z DRUHÉHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINT'ANŮM. (2 Kor 12: 7—10)

Bratři! Abych se pro vznešenost těch zjevení nepyšnil, byl mi dán do těla osten, posel to satanův, aby mě bil do tváře. To proto, aby se mě nezmocňovala pýcha. Kvůli tomu jsem třikrát prosil Pána, aby mě to nechalo na pokoji. Ale on mi řekl: "Stačí ti moje milost, protože síla se tím zřejměji projeví ve slabosti."

Velmi rád se tedy budu chlubit spíše svými slabostmi, aby na mně spočinula Kristova moc. Proto s radostí přijímám slabosti, příkoří, nouzi, pronásledování a úzkosti, a snáším to pro Krista. Vždyť když jsem slabý, právě tehdy jsem silný.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA. (Mk 6: 1—6)

Ježíš odešel do svého domova; učedníci šli s ním. Když přišla sobota, počal učit v synagóze.

Mnoho lidí ho poslouchalo a v úžasu říkali: "Odkud to ten člověk má? Jaká je to moudrost, jež mu byla dána? A jak mocné činy se dějí jeho rukama! Což to není ten tesař, syn Mariin a bratr Jakubův, Josefův, Judův a Šimonův? A nejsou jeho sestry tady u nás?" A byl jim kamenem úrazu.

Tu jim řekl Ježíš: "Prorok není beze cti, leda ve své vlasti, u svých příbuzných a ve svém domě." A nemohl tam učinit žádný mocný čin, jen na několik málo nemocných vložil ruce a uzdravil je. A podivil se jejich nevěře.

\+ + +

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu

Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Když překročil hranice Assyrie, přitáhl k velikým horám Ange, které jsou na levé straně Cilicie, i vstoupil do všech hradů jejich a dobyl všech pevností. Vyvrátil také město velmi slavné Meloti, a zloupil všecky syny Tarsisovy i syny Ismaelovy, kteří byli proti poušti a na jih Le..ič kellonské.

Pak přepravil se přes Eufrat a přitáhl do Mesopotamie, vyvrátil všecka vysoká města, která byla tam, od potoka Mambre, až jak se přichází k moři. Opanoval pomezí její, od Cilicie až ke hranicím Jafetu, které jsou na jihu. Odvedl všecky syny Madianovy, zloupil všecko bohatství jejich, všecky, kteří se mu bránili, pobil mečem.

Potom sestoupil na roviny damašské v době žní, zapálil všecko obilí, všecky pak stromy a vinice kázal posekati. I padl strach před ním na všecko obyvatelstvo země.

I poslali posly své ze všech měst a krajin. Ti přišedše k Holofernovi řekli: "Přestaň hněv tvůj na nás! My i synové naši služebníci tvoji jsme. Přijď k nám jakožto pán pokojný a užívej poddanosti naší dle libosti!" Tak veliký strach padl na ty krajiny, že ze všech měst obyvatelé nejpřednější a nejváženější spolu s lidem vycházeli mu vstříc, přijímali ho s věnci a světly, a tančili s bubny a píšťalami, ačkoli tyto věci činili, nemohli ukrutnost srdce jeho zmírniti. Neboť města jejich pobořil, a háje jejich posekal.

Tehdy slyšice ty věci synové Israelovi, kteří bydlili v Judsku, báli se velmi. Strach a hrůza padla na mysl jejich, aby též neučinil Jerusalemu a chrámu Hospodinovu, jak učinil jiným městům a chrámům jejich.

I poslali po všekerém Samařsku vůkol, až do Jericha, a osadili všecky vrchy hor. Obehnali zdmi městečka svá, a nahromadili obilí, aby se připravili na boj.

Kněz Eliachim psal totiž všem, kteří sídlili proti Esdrelonu a ke všem, kterými byl možný průchod, aby osadili stráně hor, kterými bylo lze táhnouti k Jerusalemu, a stráž aby drželi tam, kde by mohl býti průsmyk mezi horami. Synové Israelovi učinili, jak jim poručil kněz Hospodinův Eliachim.

Volal také veškeren lid k Hospodinu s velikou snažností, a ponížili se posty a modlitbami, oni i ženy jejich. Kněží oblékli se v žínice, kázali dětem, aby padly na tvář naproti chrámu Hospodinovu. Též oltář Hospodinův přistřeli žínicí, a volali k Hospodinu, Bohu Israelovu, jednomyslně, aby nebyly dány děti jejich za kořist, manželky jejich na rozdělenou, města jejich ve zkázu, svatyně jejich aby nebyla znesvěcena, a v pohanu aby nebyli dáni národům.

Když bylo Holofernovi, vůdci vojska assyrského, oznámeno, že se chystají synové Israelovi na odpor, a že cesty horské zavřeli, rozpálil se náramnou zuřivostí, povolal všecka knížata a pravil jim: "Povězte mi, kdo je tento národ, který sedí na horách? Která, jaká a jak veliká jsou města jejich? Která je moc jejich a jaké je množství jejich?! Kdo je králem vojska jejich? A proč tito proti všem, kteří bydlí na Východě, pohrdli námi, že nevyšli nám vstříc, aby nás přijali s pokojem?"

Tu Achior, vůdce všech synů Ammonových, odpověděl: "Ráčíš-li slyšet, pane můj, povím pravdu před tebou o národu tomto, který sídlí na horách, a nevyjde slovo lživé z úst mých: Vyptej se, pane můj! Lpí-li která nepravost na nich před obličejem Boha jejich, vytáhněme proti nim, neboť jistě vydá je Bůh jejich tobě, i budou podmaněni pode jho moci tvé. Nelpí-li však urážka na lidu tomto před Bohem jeho, nebudeme moci odolati jim, ježto Bůh jejich bude brániti jich, a budeme na potupu veškeré zemi."

Když domluvil Achior tu řeč, rozhněvali se všichni velmoži Holofernovi a chtěli ho zabíti. Holofernes náramně rozhněvaný řekl Achiorovi: "Ježto jsi nám prorokoval řka: že národ israelský chráněn bude od Boha svého, abych ti ukázal, že není boha kromě krále assyrského, že je všechny porazíme, jako člověka jednoho, tehdy také ty s nimi mečem Assyrských zabit budeš, a veškeren Israel s tebou jitojistě zahyne. Přesvědčíš se, že král assyrský jest pán veškeré země. Nuže, máš-li proroctví své za pravé, ať neklesá ti hlava, bledost, která je na tváři tvé, nechať zmizí, míníš-li, že tato slova má nemohou se naplniti. Abys však věděl, že spolu s nimi ty věci zakusíš, hle, od této hodiny budeš k národu jejich přidružen, abys i ty, až dle zásluhy mečem svým trestání budou, došel pomsty!"

Potom rozkázal Holofernes služebníkům svým, aby jali Achióra, vedli jej do Betulie a vydali jej synům Israelovým. Vzali ho tedy služebníci Holofernovi a šli přes rovinu. Když přiblížili se k horám, výšli proti nim prakovníci. Oni tedy zahnuvše za horu, přivázali Achiora ke stromu za ruce i za nohy, nechali ho tak svázaného provazy a vrátili se k pánu svému.

Synové Israelovi pak vyšedše z Betulie přišli k němu dolů, rozvázali ho, přivedli do Betulie, postavili jej prostřed lidu, a tázali se ho, co to je, že ho nechali svázaného Assyrští. — Tehdy byli v čele Oziáš, syn Michův z kmene Simeonova a Charmi, který sluł také Gotoniel.

Mezi staršími tedy, a přede všemi Achior vypravoval všecky věci, které mluvil byv tázán od Holoferna, kterak lid Holofernův chtěl ho pro ta slova zabíti, a kterak sám

Pokračování na str. 5.)

★ ČLOVĚK a BŮH

Pavel VI. k poutníkům

Křest je klíčový okamžik lidského života, protože je to okamžik smíření člověka s Bohem. Nikdy nesmíme pustit z mysli souvislost mezi smrtí Krista a jeho zmrtvýchvstáním. Křest odvozuje svou moc od tohoto ústředního bodu spasitelné činnosti Kristovy. Stali jsme se křest'any tím, že jsme byli včleněni do mystického těla Krista, který pro nás zemřel a vstal z mrtvých.

Vztah mezi Kristem a námi, mezi jeho utrpením a vzkříšením na jedné straně a naším znovuzrozením k novému a nadpřirozenému životu na straně druhé je základem nového náboženství, našeho náboženství, které je obecné a v čase neměnné: jak učí sv. Pavel, Ježíš Kristus byl ukřižován pro naše hříchy a vykoupil nás, když vstal z mrtvých; jeho utrpení je naším vykoupením, jeho vzkříšení je naším spasením.

Ježíš a lidstvo jsou Božím plánem spojeni v jedno v událostech, které ukončily jeho život na světě: zemřel a vrátil se pro nás. V životě každého z nás je tento plán uskutečněn křtem, který je symbolem nadpřirozeného Božího zásahu, v němž stará lidská přirozenost, odloučená od Boha, umírá a rodí se nový člověk v Kristu, aby se podílel na synovství Božím a měl život v Duchu Svatém. Zrod nového člověka ve křtu vytváří předpoklady pro uskutečnění důsledků ve věčnosti, v oblasti, která přesahuje náš pozemský život. Aby se tyto důsledky uskutečnily, křest'an se musí mravně obrodit a mít víru.

Pokřtěný člověk musí přetvořit svůj život tak, aby v myšlení, cítění, chování a jednání byl v souladu s otřesnou skutečností, že nabyl podílu na životě Kristově, byl přijat za dítě Boží a stal se příbytkem Ducha Svatého. Musí si denně ověřovat, zda jeho chápání života je v souladu s milostí, která mu byla dána touto obrozující svátostí, s vírou, kterou křest vyžaduje, a s mravními závazky, které s sebou nese. Je neštěstím, když životní styl křest'ana není k rozeznání od životního stylu těch, kdo křest'any nejsou. Je to věc velké závažnosti pro jednotlivce, který se tak zříká vzneseného poslání, ke kterému byl povolán. Je to věc velké závažnosti pro společnost, která rozmělnila a opustila křest'anské mravní zásady, a tak zapomněla, že je třeba jejich neomezené nesobeckosti k tomu, aby člověk žil životem, který je plně lidský — což znamená i život nadlidský a nadpřirozený.

Naše víra, náš křest vyžaduje opustit klamnou soběstačnost moderního člověka, který považuje víru v Boha za zastaralou a nahrazuje ji vírou ve vědu a v rozum — jako by věda a rozum nevyúst'ovaly v nut-

Pokračování na str. 5.)

(Pokračování ze str. 4.)

Holofernes rozhněvav se kázal jej z té příčiny vydati lidu israelskému, až přemůže syny Israelovy, aby pak i jej, Achora, rozličnými mukami dal zahladiti proto, že řekl: "Bůh nebe jest ochránce jejich."

Když Achior všecky tyto věci vyložil, všecek lid padl na tvář, klaněli se Hospodinu a společným pláčem i kvílením jednomyslně vyslovovali prosby své před Hospodinem takto: "Hospodine, Bože nebes i země, viz pýchu jejich, shlédni na naše ponížení, všimni si tváře svatých svých! Ukaž, že neopustíš doufajících v tebe, a že ty, kteří doufají v sebe a svou moc se chlubí, ponižuješ!"

Přestavše pak plakati a dokonavše modlitbu, kterou byl lid celý den konal, potěšili Achiora řkouce: "Bůh otců našich, jehož moc jsi ty hlásal, on způsobí ti ten obrat, že spíše ty uzříš jejich záhubu. Až pak Hospodin, Bůh náš, dá tu svobodu služebníkům svým, budiž i s tebou Bůh uprostřed nás, abys dle libosti své se všemi svými sídlil mezi námi."

Když byla schůze dokonána, přijal jej Oziáš do domu svého, učinil mu velikou večeři a pozval všecky starší. I občerstvili se spolu po postě. Potom však svolán byl všecek lid, i modlili se celou noc ve sboru prosíce za pomoc od Boha Israelova.

* * *

Druhého dne přikázal Holofernes vojsku svému, aby táhli proti Betulii. Bylo pak pěších bojovníků sto dvacet tisíc a jezdců dvanáct tisíc kromě ozbrojenců, které byl zjímal a přivedl z veškerého mladého mužstva krajin a měst. Ti všichni přistrojili se spolu k boji proti synům Israelovým, i přišli po stráni hory až na vrch, který patří na Dotain, od místa, které sluje Belma, až do Chelmonu, který je proti Esdrelonu. Synové Israelovi uzřevše množství jejich, padli na zemi, sypali si popel na hlavy, a jednomyslně se modlili, by Bůh Israelův ukázal milosrdenství své s lidem svým. A obrojivše se osadili místa, která vedla k průsmyku mezi horami, a střehli je celý den i noc.

Tu Holofernes obcházeje vůkol shledal, že z pramene tekla voda po trubách do města, od jihu před městem, i kázal zpřetínati potrubí, po kterém přitékala jim voda.

Byly totiž studny nedaleko zdí, ze kterých kradmo vážili vodu, spíše — jak se zdálo — aby se ovlažili než napili.

Tu přistoupili synové Ammonovi a Moabovi k Holofernovi a řekli: "Synové Israelovi nespoléhají se na kopí nebo střely, ale hory brání jich a příkré pahorky je opevňují. Protož, abys bez boje mohl je přemoci, osaď strážemi studny, by nemohli vážiti vody z nich, a bez meče zmoříš je. Nebo jistě vysílení jsouce vydají město své, o kterém se domnívají, že nelze ho dobýti, ježto leží na horách."

Ta slova líbila se Holofernovi i služebníkům jeho, i postavil vůkol ke každé studni po setnině mužů. Když je tak střehli celých dvacet dní, vyschly cisterny i nádržky vod všem obyvatelům betulským, a tak — ježto na míru dávána byla lidu voda každý den, — neměli ve městě čeho by se dosyta napili ani jeden den.

Tu shromáždili se k Oziášovi všichni muži, ženy, jinoši i děti, a všichni spolu jedním hlasem řekli: "Soudiž Bůh mezi námi a tebou, neboť uvedl jsi nás do neštěstí, nechtě mluviti pokojně s Assyrskými. Proto prodal nás Bůh v ruce jejich. Proto také není, kdo by pomohl, když padáme před očima jejich žízní a náramně hyneme. Nyní tedy svolejte všecky, kteří jsou ve městě, bychom dobrovolně vzdali se vojsku Holofernovu. Jeť lépe, abychom zajati, ale živi jsouce chválili Hospodina, než abychom zemřeli, a byli na pohanu všemu světu, kdybychom viděli manželky a děti své umírati před očima svýma. Zapřisahámeť vás dnes nebem i zemí, i Bohem otců našich, který trestá nás dle hříchu našich, abyste již vydali město vojsku Holofernovu. Ať je tak mečem krátký konec náš, který příliš protahuje suchá žízeň!"

Když to pověděli, nastal pláč a nářek veliký v obci ode všech. A mnoho hodin jedním hlasem volali k Bohu: "Zhřešili jsme s otci svými, nespravedlivě jsme činili, a nepravost jsme páchali. Ty, ježto jsi milostivý, smiluj se nad námi, nebo svou metlou potrestej nepravosti naše, ale nevydávej vyznávajících tě lidu, který tě nezná, aby nemohlo se říci mezi národy: "Kde je Bůh jejich?"

Když se odmlčeli unaveni jsouce těmi křiky a tím pláčem zemdleni, povstal Oziáš slze a řekl: "Dobré mysli buďte, bratří. Ještě pět těchto dní čekejme od Hospodina smilování. Možnost, že přestane se hněvati a oslaví jméno své. Pak-li po pěti dnech nepřijde pomoc, učiníme, co jste mluvili."

Jud. 2—7. ..

Assyrský král Assurbanipal poslal vojevůdce Holoferna.

Událost obležení města Betulie od Assyrského vůdce Holoferna stala se v sedmém století před Kristem Pánem za panování krále Manassa v Judsku. Assyrský král Assurbanipal, který panoval od roku 668 až do r. 626., byl na vrcholu vladařské moci. Konal veliké výpravy válečné proti všem okolním národům: proti národům Malé Asie, proti Egyptu, Arabii, Syrii a konečně i proti Judsku. V hlavním městě své říše, Ninive, zřídil Assurbanipal velikou knihovnu, kterou v troskách Ninive objevil anglický vědec George Smith. Na pálených destičkách této knihovny jsou zaznamenány nejrůznější zprávy: dějepisné, zeměpisné, diplomatické, obchodní. Tam popsány jsou také vítězné výpravy Assyrie proti okolním říším. O nezdařené výpravě proti Judsku ovšem se nepíše, a jen vzájemným srovnáním vypravování Písma svatého a tabulek Assurbanipalových docházíme k tomu domnění, že právě mocný Assurbanipal poslal proti Judsku svého vojevůdce Holoferna. Assurbanipal jest týž král, který v dřívějších bojích zajal a věznil krále judského Manassa, když se tento spolčil s jeho nepřáteli. Po čase ho milostivě propustil. Četli jsme v předešlé kapitole, jak král Manasse s celým národem se polepšil a vrátil se k úctě pravého Boha. Písmo svaté se nezmiňuje v tomto vypravování, byl-li už král Manasse v čas obležení Betulie ze zajetí doma. Ale možno tak souditi z projevů zbožnosti a zkroušenosti israelského lidu a z veliké bázně a starosti o jerusalemský chrám. Král Manasse byl už tedy doma, ale ponechával politickou a vojenskou správu země svému zástupci knězi Eliachimovi v Jerusalemě.

Pod ochranou říše judské.

Po vyvrácení říše israelské a jejího hlavního města Samaře od předchůdce Assurbanipalova Sargona zbylí obyvatelé této země, kteří nebyli odvedeni do assyrského zajetí, , uchýlili se pod ochranu judského krále.

Pohraniční tvrz.

Město a pevnost Betulie nalézalo se na cestě, jež vedla z pláně Esdrelonské do středu Zaslíbené země. Bylo tedy toto město klíčem do Samařska a pak dále do Judska, bylo ochranným štítem proti nepříteli, táhnoucímu od severu. Tvrz Betulie stala se nárazníkem, u něhož se zastavilo ohromné vojsko Assurbanipalovo pod vedením vojevůdce Holoferna. Dobytím Betulie měla se Assyrskému vůdci otevříti cesta na Jerusalem.

Starověký Napoleon.

Pýcha Holofernova neznala mezí. Domníval se již, že není nikoho na světě, kdo by jeho válečné moci mohl odporovati. Plna rouhavé pýchy jsou slova Holofernova k rozumnému vůdci Ammonitů: "Ježto jsi nám prorokoval řka, že národ israelský chráněn bude od Boha svého, abych ti ukázal, že není boha kromě krále assyrského . . ." Bylo to poslední vzepjetí pýchy, které předcházelo smrtelný pád. Výstražný příklad všem mocným a pyšným tohoto světa!

Pokračování

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1976
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba.
CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
Naše cestovní kancelář vypraví z Chicaga a okolí 4 autobusy "Greyhound" na 41. Mezinárodní eucharistický kongres do Philadelphie 1.-8. srpna 1976. se zájezdem do Washingtonu, D.C. na zpáteční cestě. Jízdné, dvojí přenocování cestou a nocleh ve Filadelfii: pokoj pro 2: $170; pro 3: $157; pro 4: $148. — Přihlaste se bezodkladně přímo v naší cestovní kanceláři.
6302 West Cermak Road Berwyn, Ill. 60402
Phones (312) 795-9050 - Chicago (312) 242-6110

Pavel VI. k poutníkům

(Pokračování ze str. 4.)

nost náboženského a křesťanského poznání. Naše víra, náš křest vyžaduje ale také opustit skepsi, cynismus moderního člověka, jeho beznaději, že se mu kdy podaří poznat pravdu, najít cestu ze tmy ke světlu. Protože moderní člověk, spoléhající jen sám na sebe, je-li upřímný a důsledný, končí tím, že si buď přiznává nebo zastírá prázdnotu a zoufalství, z kterých nenachází východiska.

Východisko, naplnění, radost a naděje mu musí být dána. Byla nám dána křtem, a za křest musíme děkovat Bohu s pokorou a věrnou oddaností.

ch.

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obrat'te se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY REALTY"
5838 W. CERMAK RD.
CICERO, ILL. 60650
MLS 863-8710

Vejrětší výběr záclon, draperií do kuchyně, obýváků a ložnic; soubory do ložnic a koupelen
SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ
z dacronu a z importovaného husího peří
Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.
NAVŠTIVTE NÁS!
ONDRUS & SON
6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Sikmo na druhá strana ulice proti obchodu Pancner

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
4109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

Vatikán: V promluvě při středeční generální audienci 16. června sv. Otec pokračoval ve svých úvahách o důležitosti modlitby. Úvodem prohlásil: Modlitba předpokládá z Boží strany pozornost a vyslyšení toho, s čím se člověk k Bohu obrací; zároveň však z lidské strany modlitba předpokládá naději a očekávání pomoci a vyslyšení proseb." Připomněl pak, že i v dnešní rušné době musíme pamatovat na modlitbu a pokračoval: "Víme dobře, že tento výraz lidského ducha (tj. modlitbu) podrobně a vytrvale studují náboženská věda, křesťanská liturgie a lidská psychologie, takže se ocitá v nesnázích ten, kdo by chtěl všechny tyto zkušenosti, zvyky a literaturu shrnout do jedné formule, podle níž bychom se mohli orientovat, a která by současnému světskému člověku postačila k tomu, aby z ní vytěžil vše, co potřebuje vědět o modlitbě. Ta je totiž něčím cizím dnešnímu empirickému, pozitivistickému a materialistickému myšlení". Modlitba je v zásadě jak sv. Otec zdůraznil rozmluvou člověka s Bohem. V dalším upozornil, že i v tomto směru je naším vzorem Kristus, o jehož častých a vroucích modlitbách čteme v evangeliu, a dodal: Karl Adam, známý moderní křesťanský myslitel se táže: "Jakou cestou mohu dospět ke Kristu a k jeho poselství?" A sám odpovídá: "Existuje jedna velmi krátká a prostá cesta. Zahledím se do duše modlícího se Krista a uvěřím".

Anglie: Známá národohospodářka Barbara Wardová byla jmenována královnou doživotním "pairem", čili členkou sněmovny lordů. V minulých dnech se zúčastnila konference Spojených národů o životním prostředí a svým pronikavým rozborem příslušných problémů si vysloužila titul "Lady Habitat". Je též členkou papežské komise pro "Spravedlnost a mír" a minula i na biskupském synodu v r. 1971 ve Vatikáně.

Vatikán: Ve čtvrtek 17. června, o svátku Těla a Krve Páně, sv. Otec odpoledne sloužil mši sv. pro pacienty a personál římské fakultní nemocnice Gemelli, která patří ke katolické univerzitě Nejsv. srdce. Jako patron této university Pavel VI. navštívil kliniku již dříve, a to jako kard. v r. 1961, kdy doprovázel při slavnostním otevření fakulty papeže Jana XXIII. Při vstupu do nemocnice přivítali sv. Otce rektor university, prof. Lazzati a kard. vikář Poletti. Oltář na východním nádvoří nemocnice, u něhož sv. Otec sloužil mši, obklopil zástup věřících z přilehlých čtvrtí, zatímco nemocní a ošetřovatelé sledovali obřad z oken 8-patrové budovy. V homilii Pavel VI. nejprve srdečně pozdravil nemocné a přítomné studenty fakulty a pak se soustředil na výkupný význam utrpení ve společenství s utrpením Kristovým. V tomto ohledu sv. Otec zdůraznil zvláště důležitost Eucharistie, která dává našim bolestem smysl, účel a činí je užitečnými, ba přímo záslužnými. Eucharistie je svátostí Kristova utrpení, a proto je i nejpůsobivější útěchou v našich bolestech. Ona jediná je nám i zárukou věčného života, neboť nám Kristus prohlásil: "Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný".

Berlín: Svátek Těla a Krve Páně byl slaven za účasti kard. Bengsche nejprve v západní a večer i ve východní části Berlína. V záp. Berlíně vzpomněli výročí vzpoury dělníků ve východní sovětské zóně, k níž došlo 17. června 1953, a která byla potlačena sovětskými tanky. Mše sv. byla sloužena před kostelem sv. Petra Kanisia. Asi 20.000 věřících se zúčastnilo procesí v parku Grünewald za přítomnosti kard. Bengsche. Ve vých. Berlíně, kde byl tento svátek normálním pracovním dnem, se konalo procesí večer, před katedrálou sv. Hedviky. Úřady povolily již před třemi lety, aby toto procesí probíhalo stejně jako před válkou. Byl opět přítomen kard. Bengsch a spolu s ním i apoštolský administrátor litevských diecézí Kaunas a Vilkaviškis, mons. Matulaitis-Labukas, který v těchto dnech dlí na návštěvě ve východním Německu na pozvání kard. Bengsche. Kard. ve své promluvě zdůraznil důležitost svobody pohybu a vztahů mezi věřícími v různých zemích a světadílech. Podotkl též, že svoboda pohybu by měla být něčím zcela samozřejmým, ale dnes tomuto bohužel ještě tak není navzdory příslušné dohodě, uzavřené loni v Helsinkách. V socialistickém světě existuje dosud mnoho byrokratických potíží, které lidem ztěžují možnost prakticky uskutečňovat evangelijní vzájemný bratrský svazek. Procesí se zúčastnili i početní věřící z okolí Vých. Berlína.

Vatikán: V úterý 29. června, v předvečer 13. výročí své korunovace, Pavel VI. bude sloužit slavnou mši sv. ve vatikánské bazilice o půl šesté odpoledne, za přítomnosti kardinálů, biskupů a vedoucích kuriálních úřadů.

Holandsko: Nizozemská biskupská konference se obrátila k věřícím s naléhavou výzvou, v níž žádá skončení bratrovražedných bojů a znovunastolení míru v Libanonu. Upozorňuje v ní, že následky této dlouhé války jsou katastrofální zejména pro civilní obyvatelstvo. Bylo již zabito několik tisíc osob, byly vyhlazeny celé rodiny a zničeny hlavní zdroje blahobytu této země. Až do vypuknutí bojů křesťané a mohamedáni žili v Libanonu v bratrském soužití. Ani nynější válka nemá vůbec náboženský ráz a příčiny, nýbrž je to spíše boj mezi jednotlivými skupinami, zastánci demokracie a marxistického socialismu o sociální, hospodářský a politický "pokrok". Holandští biskupové připomínají v této souvislosti dřívější slova sv. Otce, že totiž násilím se problémy nevyřeší, nýbrž ještě ztíží a kladou si úzkostlivě otázku: "Znamenají snad tyto boje konec Libanonu, který byl předtím pokládán za vzor náboženské a politické snášenlivosti a vzájemné úcty? V další části biskupové vyzývají k modlitbám za tuto zemi, aby zápasící strany překonaly stranické zájmy a spojily se ke znovuvystavbě své společné vlasti. Žádný opravdový křesťan se nesmí stavět lhostejně k této vražedné občanské válce; naopak, kromě modliteb by se měli všichni snažit přispět i hmotně strádajícímu obyvatelstvu. Poselství končí těmito slovy: "Dej Bůh, aby v Libanonu na místo násilí brzy nastoupila svornost, a aby mír zavládl na celém Středním Východě".

Malawi: Katolická církev v jihoafrické republice Malawi předpokládá, že během příštích 5. let bude mít asi sto nových kněží, kteří zatím studují ve velkém celonárodním semináři v Kačebere. Letos má být vysvěceno 8 bohoslovců, příští rok 6, napřesrok 11, v r. 1979 19, r. 1980 20 a rok nato 43.

Spojené státy: Příští sjezd laického katolického hnutí zvaného "Serra Internacional", které pečuje o vzrůst duchovních povolání, se koná koncem června v Chicagu. Zúčastní se ho přes 1.500 delegátů z 30 zemí a kromě toho 35 biskupů a jiných církevních hodnostářů. Hlavním předmětem jednání bude úloha křesťanů v obchodním světě, metody pro důraznější pastorační práci kněží a řeholníků, a dále situace církve v Latinské Americe. Sjezd bude zahájen koncelebrovanou mší sv. v místní katedrále, při níž hlavním koncelebrantem je chicagský arcibiskup, kard. Cody. Účastníky sjezdu rovněž pozdraví chicagský starosta Richard Daley.

Itálie: V těchto dnech byl zahájen v severoitalském San Remu první kurs o lidských právech obětí války, pořádaný Mezinárodním ústavem pro lidské právo. Je určen pro důstojníky ozbrojených sil z různých zemí. Jeho účastníci se blíže seznámí s obsahem Haagské a Ženevské konvence o omezení zbrojení a o právní ochraně nemocných zajatců a raněných během války.

Polsko: Minulý týden proběhlo v Přemyšlu 153. zasedání polské biskupské konference. Biskupové vyslovili mezi jiným naději, že další rozhovory mezi sv. Stolicí a polskou vládou povedou k plné normalizaci vzájemných styků mezi církví a státem. Biskupská konference rovněž schválila znění dopisu předsedovi parlamentu, v němž církev vyslovuje své obavy z předlohy zákona, podle níž má být majitelům vyvlastněna "špatně" obdělávaná půda. Podle názoru církve stát věnuje výlučnou pozornost požadavkům městského obyvatelstva a zanedbává zájmy zemědělců, což má za následek vylidňování venkova. Jednalo se též o problémech, týkajících se katecheze mládeže. Biskupové protestovali proti opatřením, která zabraňují dětem v prázdninových táborech účastnit se mše sv., modlit se a nosit na krku křížky. Postavili se i proti ateistickému nátlaku, jemuž je vystavena zejména mládež na universitách.

Řím: V těchto dnech projela Věčným městem Matka Terezie, známá zakladatelka Sester křesťanské lásky, jejíž zásluhy o chudé a hladovějící obyvatelstvo v Kalkatě a v Indii vůbec, jsou ovšeobecně uznávány. Misionářek křesťanské lásky je dnes celkem 1.200, kromě 180 tzv. Misionářů křesťanské lásky. Kongregace má dále na celém světě asi 40.000 spolupracovníků. Matka Terezie se zastavila v Římě cestou z kanadského Vancouveru, kde se zúčastnila zasedání Konference Spojených národů o problémech venkovského i městského osídlení a urbanistiky.

Spojené státy: Generální tajemník biskupské konference Spojených států, mons. James Rausch, zaslal státnímu sekretáři, panu Henry Kissingerovi list, jehož znění v pondělí 21. června uveřejnila Národní severoamerická katolická informační kancelář. V listu je výslovně psáno: "Jestliže lidská práva jsou na některém místě ve světě beztrestně porušována, jsou vlastně ohrožována všude". Mons. Rausch pranýřuje v listě "zjevná porušování" lidských práv v Československu a vyzývá vládu Spojených států, aby na to brala zřetel ve svých obchodních a hospodářských stycích s komunistickým Československem. Biskup pokládá československý režim "za jeden z nejnásilnějších ve východní Evropě, pokud jde o potlačování výkonu lidských práv". Mons. Rausch vyjadřuje své obavy zejména o komunistický výhled práva na náboženskou svobodu. V tomto ohledu — jak podotýká — je porušován 18. článek Všeobecné deklarace o lidských právech, která přiznává každému jednotlivci právo projevovat a uplatňovat své náboženské přesvědčení ve vyučování, v kultu i v praktickém životě.

Jihoafrická Unie: Rada jihoafrických církví vyjádřila své obavy a nesouhlas s nepokoji, k nimž došlo minulý týden v Sowetu, předměstí Johannesburgu, a rovněž se způsobem, jakým byly potlačeny. Podle uvedené rady vláda nebere zřetel na požadavky černošského obyvatelstva, jehož demonstrace vyústila v krvavou srážku s policií. Rada žádá vládu, aby odvolala předpisy a opatření, která jsou bezprostřední příčinou nepokojů.

Formosa: Čínští dominikáni budou mít brzy vlastní řádovou provincii. Generální představený tohoto řádu, páter Couesnongle, během své nedávné návštěvy na Formose povolil zřízení generálního vikariátu pro čínské dominikány, který mu bude přímo podléhat. Jeho prvním představeným bude páter Josef Chiang z Kaohsoungu.

Španělsko: Národní španělská katolická Charita v této zemi vybrala za minulý rok celkem 180 miliónů peset, tj. přes 3 milióny dolarů. Z výtěžku shírek podporovala Charita loni hlavně staré osoby, děti, chudé farnosti a rodiny bez přístřeší.

BOLESTI ŠLACH, KLOUBŮ, HLAVY

Naše snacha dostala Tendonitis, což je velmi bolestivý zánět šlach, které spojují svaly s kostmi a jinými částmi těla. Lékař ji poslal ke specialistovi, ale předtím její česká tchyně začala mazat její bolestivé klouby **Moravským mazáním**, které jí ulevilo tolik, že než přišla ke specialistovi, bolest byla pryč. Řekla mu čím to maže a on udiven řekl: nikdy jsem neviděl takové rychlé zlepšení Tendonitis; běžte domů a mažte dále s tím Moravia linimentem, píše nám Mrs. L. Kinsley z Berlin Hts., Ohio. — Nebo: Vy jste mi pomohl dožít se 81 roku s vašimi tam účinnými léky jako jsou ZDRAVI-TAMIN kapsle a čtyřlék BOL-VEN, doporučuji je všem známým — píše krajan Joe Housek, Paso Robles, Calif. — I vám pomohou tato účinná léčiva, když si o ně napíšete ještě teď!

Napřed jsou ceny pomalou, třetí třídou poštovní, v závorkách rychlou poštou do 6. dnů: ZDRAVI-TAMIN kapsle na krev a sílu na 5 týdnu užívání $4.20 ($4.40 rychlou), větší na 10 týdnů $7.30 ($7.50 rychlou). — Čtyřlék BOL-VEN tablety na 5 týdnů $3.20 ($3.40 rychle), 2 BOLVENY tablet $6.40 ($6.80 rychle). — Koncentrovaný MORAVIA extrakt na 1 pintu linimentu na bolesti hlavy, svalu, kloubu a lýtek $4.50 ($4.70 rychle), totéž na 1 kvart $7.50 ($7.70 rychle). — DANUBE pročišťující tablety z léčivých bylin na 50 dnů $2.80 (rychle $3.00), na 3 měsíce $5.90 (rychle $6.10). — Menší kombinace: 100 BOLVEN a ZDRAVITAMIN na 5 týdnu $7.40 (rychle $7.80), 100 BOLVEN a ZDRAVI-TAMIN na 10 týdnu $11.50 (rychle $10.90), 200 BOLVEN a velký ZDRAVI-TAMIN na 5 týdnu $13.70 (rychle $11.30). — Kombinace: 100 BOLVEN, ZDRAVI-TAMIN na 5 týdnu a MORAVIA na 1 pint linimentu $11.90 (rychle $12.50). Ostatní kombinace si lehce spočítáte, když na každý jednotlivý kus léku připočítáte 20 centů na rychlou poštu a máte to do 5. dnů!

Přilože cash (neztratí se), money order, check nebo na COD. — Také do Kanady, ale ne na COD a jen rychlou poštou! Do ČSR pošlem za vás, když pošlete $3.00 na air mail.

LAGUNA — pětivitaminový krém s velkou dávkou pravého E-vitaminu, krášlící, snadno kůži navlhčující a rychle hojící krém pro dospělé, mladistvé i děti na mnohé vady pleti nemastný na den za $4.00 rychlou poštou. — LAGUNA — (Anti-wrinkle) krém neobvykle omlazující, výživný, lehce mastný a hluboce navlhčující noční krém, nově formule s velkým obsahem pravého vitaminu E a dvou jiných s přírodním Estrogenem a Ergosterolem na vrásky a různé kazy pleti také $4.00 rychlou poštou. Nejlepší výsledky používáním obou krémů. — Vystřihněte tuto oznámku a objednejte s důvěrou a zárukou ještě teď!

European Drugs, Přet. Jelinek, PH.M., Dpt. 6, Box 327,
Laguna Beach, Cal. 92652

Rhodésie podnikla odvetný nálet do Mozambiku

Salisbury. — Rhodéské bombardéry napadly v sobotu 12. června jednu základnu mozambické armády v odvetu za tříhodinovou střelbu z moždířů a raket na rhodéské území, k níž došlo ve čtvrtek 10. června. Rhodéská vláda přiznala zodpovědnost za tento odvetný útok a zároveň varovala sousední Zambii, aby považovala toto bombardování za výstrahu také pro sebe. Zambijský president Kaunda totiž dal nedávno dovolení, aby rhodéští gueriloví mohli užívat také území Zambie jako základny pro své teroristické akce v Rhodésii.

Předseda Mao rychle schází věkem

Peking. — V posledních letech pravidelně všechny významné politické osobnosti, které přišly do komunistické Číny na státní návštěvu, mohly také navštívit předsedu Mao. Nyní po prvé po 14. měsících president Madagaskaru Didier Batsiraka opustil Peking, aniž mohl obdržet audienci u 82letého Maocetunga. Vládní mluvčí k tomu dal toto vysvětlení: "Předseda Mao je už ve velmi pokročilém věku, avšak dosud velmi čile pracuje. Ústřední výbor komunistické strany rozhodl, že předseda Mao nebude přijímat návštěvy vznešených cizích hostů."

MUŽSKÉ POLOBOTKY
z Č. S. R., široké, pohodlné
$17.98

Též papuče, mapiole a pracovní boty.
MACH Shoe Dep.
3720 West 26th Str.

Christine Richter:

ŠPANĚLSKÝ KRÁL JUAN CARLOS PŘÍZNIVÝ POLITICKÝM REFORMÁM

Juan Carlos, který se na konci roku 1975 po 37leté Francově diktatuře stal španělským králem, připravuje s rozhodností pro svou zemi různé reformy; čeká se však, že tyto reformy se budou uskutečňovat jen pozvolna a postupně.

Ještě v roce 1965 naučný slovník charakterisoval Španělsko jako převážně zemědělskou zemi, jejíž chudý lid neumí většinou číst ani psát. Po celé zemi bylo vidět toulat se zbloudilé osly. Dnes jsou tyto informace už zastaralé. Za Francovy vlády se Španělsko změnilo z převážně venkovské země v zemi s četnými lidnatými městy. Průměrný výdělek každého Španěla činil v roce 1960 pouze $200, avšak v roce 1974 vystoupil na více než $2,200. Dnes Španělé lépe jedí, lépe se odívají a žijí v lepších bytech. Hlavním předmětem vývozu už nejsou pomeranče, nýbrž lodi. Evropané se už nemusí dívat na Španělsko jako na zaostalého příbuzného, kterého je nutno skrývat za Pyrenejemi. Ke všem těmto změnám došlo za strohé vlády generalissima Franca, který v případě potřeby neváhal mávat svou železnou pěstí.

□

KRÁLOVSKÁ MOC UŽ NENÍ NEOMEZENÁ

Dnes královská moc už není to, co byla dříve. Moderní pojem omezené vládní moci je snadno možno vyvodit z tomistických zásad. Sv. Tomáš Akvinský nepsal o božském právu králů", nýbrž spíše zdůrazňoval posvátnou zodpovědnost králů vůči svému lidu.

Ani v dřívějších dobách nebyla moc křesťanských králů neomezená, neboť církev stanovila její meze. Politika byla považována za neodlučnou od etiky a náboženství. Na konci 18. století byly evropské monarchie většinou řízeny "osvíceným" despotismem, který ukládal panovníkům péči o blaho jejich lidu. Od té doby postupně mizela královská moc, jež by byla absolutní a bez jakéhokoliv omezení.

Papež Lev XIII. řekl: "Není důvodu k tomu, aby církev se nemohla smířit se systémy jednoho nositele či více nositelů vládní moci, za předpokladu, že tato moc je spravedlivá a zaměřená k obecnému dobru."

Juan Carlos nemá nic ze strojeného jednání dřívějších králů. Je sportovcem; hraje golf, věnuje se veslování a také se vyzná v karate. Se svou ženou královnou Žofií z řeckého královského rodu a se svými třemi dětmi, včetně sedmiletého Filipa, žije v prostém paláci Zarzuela nedaleko Madridu.

□

ŠPANĚLSKÝ KATOLICISMUS

Král i královna jsou horlivými katolíky; Španělsko je z 98 procent katolické. Se sv. Stolicí uzavřelo konkordát, podle kterého je katolicismu zaručena vládní podpora. Ve všech španělských školách se povinně učí katolickému náboženství a zákon uznává za platné pouze manželství, uzavřené před katolickou církví. Církev také dostává od vlády peněžitou výpomoc.

Dnes většina španělských biskupů pod vedením madridského arcibiskupa kardinála Vincente Enrique y Tarancon požaduje odluku církve od státu. Biskupové dávají přednost demokratickým reformám před tvrdým diktátorským režimem. Španělští katolíci se obyčejně smiřovali s Francovou benevolentní diktaturou, avšak dnes se mnozí obávají, že nový režim by mohl otevřít cestu k pronásledování církve, podobně jako tomu bylo v době, která předcházela před Francovým příchodem. Proto katolíci ve stále větším počtu hledají odluku církve od státu. Už v době před Francovou smrtí se španělská katolická církev značně změnila, a to mimo jiné také proto, že v posledních sedmi letech bylo jmenováno 68 nových španělských biskupů, většinou mladých a přístupných novým ideám.

Když ještě v padesátých a šedesátých letech Španělé byli většinou chudými venkovany, kostel, stojící uprostřed každé vesnice, byl symbolem jednotící síly církve ve Španělsku. S příchodem moderních hospodářských a sociálních změn ve španělské společnosti sice tento prostý jednotící symbol pozbyl svého významu, avšak přesto je nutno uznat, že církev i dnes zůstává ve Španělsku významnou mravní mocí.

□

NOVÁ POLITICKÁ PERSPEKTIVA

Politická atmosféra ve Španělsku se mění. Juan Carlos naléhá na ministerského předsedu Carlos Arias Navarro, bývalého Francova důvěrníka, aby urychlil proces politického osvobození. Přeje si, aby lidu bylo dáno větší slovo v rozhodování španělské vlády. V říjnu při referendu Španělé dají své svolení k tomu, aby se příštím rokem poprvé po 40. letech opět konaly ve Španělsku všeobecné svobodné volby. Franco nikdy nedovolil politickým stranám o něčem svobodně hlasovat. Nový režim chce také zmírnit protiteroristické zákony, které Franco dal Španělsku ještě několik měsíců před svou smrtí.

V září 1975 bylo popraveno pět odsouzených teroristů, ačkoliv většina západních zemí proti tomu protestovala a i papež Pavel učinil apel, aby jim byla udělena milost. Toto vatikánské prohlášení bylo příznakem změny v postoji církve. Španělská církev žádá reformy. Při jedné slavné mši, při které byla také přítomna nová španělská vláda, kardinál Tarancon k údivu všech požádal, aby vláda chránila, zaručila a zvýšila občanské svobody pro všechen španělský lid. Řekl, že církev bude neúnavně kázat, v případě potřeby i řvát, aby byly provedeny potřebné reformy.

Při Francově smrti kardinál Arnall Narcisco Jubany, barcelenský arcibiskup otevřený modernímu světu a moderním ideám, žádal ve své řeči Boha, aby vzal ohled na služby, jež Franco prokázal své zemi, avšak k tomu dodal: "Španělský národ si přeje kráčet kupředu na základě pravých svobod a skutečného míru."

Franco si získal o Španělsko nepopiratelné zásluhy. Za jeho vlády byla ve Španělsku zločinnost nepoměrně nízká a národní hospodářství dosáhlo nikdy předtím nevídaných výšin. Na své smrtelné posteli prohlásil: "Snažil jsem se žít a zemřít jako katolík." Zastával jednotu Španělska a byl odpůrcem separatistů a komunistů.

Juan Carlos doufá, že se ve své nové funkci stane symbolem národní jednoty a národního smíření. Chce být králem pro celý národ. Ze španělského politického systému však s rozhodností vylučuje komunisty, o kterých říká: "Není možno mít demokracii s nedemokratickými lidmi."

★ NA VÝCHODNÍ FRONTĚ KLID

DODATEČNÉ POZNÁMKY K 25. SJEZDU KSSS

Sjezdy KSSS čas od času připraví veřejnosti překvapení, pozitivní i negativní, jako třeba proslulý 20. sjezd v roce 1956. Avšak rudý koncil pětadvacátý zklamal všechny, kdož doufali v podstatné změny v politické orientaci nebo ve výměnu kremelských stráží. Pokusme se shrnout stručně základní body, jež charakterizují 25. sjezd KSSS.

1. SSSR vystoupil výrazně z pozice vědomé převahy, se sebevědomím velmoci, která dobývá na ustupujícím Západu další a další politická i teritoriální vítězství, viz Kambodža, Vietnam, Angola. Brežněv se měl čím pochlubit a také to neopominul udělat.

2. Ideologická polemika s Pekingem vstoupila do fáze, z níž není návratu — leda že by v Číně, otřásané vnitřními mocenskými boji, nakonec vyhrála frakce, stojící o smíření s Moskvou. Zdá se, že formální exkomunikace Číny z mezinárodního komunistického hnutí vedeného SSSR dostala zelenou.

3. Helsinki a détente. Brežněv slíbil, že SSSR "zdvojnásobí" úsilí o dosažení cílů, vytčených ve finském hlavním městě, ale současně dal jednoznačně najevo, že veškeré "kontakty" se nevztahují na ideologický boj obou světových soustav. Jinými slovy: diverze proti Západu, jeho podkopávání, špionáž a rozvrat atd. budou pokračovat, kryty principem "spravedlivého boje pokrokového světa proti imperialismu". Brežněv obhajoval též zásadu "proletářského internacionalismu" čili ipso facto také právo zásahu všude tam, kde Kreml bude považovat socialismus za ohrožený. Pravdu má jako vždy jen Moskva, všichni ostatní se mýlí.

4. Prohlubující se rozpory mezi SSSR a jeho satelity na jedné straně a komunistickými stranami v zemích, kde nejsou u moci na straně druhé: Jde především o silné partaje italskou, francouzskou a španělskou (ilegální). Jablkem sváru je opět ideologie a revoluční taktika. Tak G. Marchais na nedávném 22. sjezdu FKS nejenže vyslovil vážné výhrady k (ne)respektování občanských svobod v SSSR (dovedeme si představit, jak to kremelské mocipány namíchlo!), ale jménem své strany se oficiálně zřekl téže o diktatuře proletariátu. Jak dalece to myslí doopravdy, je sice otázka — ale Brežněv reagoval neadresní kritikou stran, které "podléhají revizionistickým trendům". O zrušení poučky o diktatuře proletariátu raději pomlčel: u komunistů je však mlčení příznakem nesouhlasu. Moskvě rovněž dělají starosti nekonečné průtahy se svoláním konference evropských kom. stran, v jejichž ideologické jednotě to vážně skřípe.

5. Hospodářská situace socialismu a nota bene SSSR: obvyklé cifry o počtu vyrobených traktorů a mlátiček ovšem nic neříkají (víme přece jak se s procenty o výrobě zachází): na katastrofální situaci v sovětském zemědělství to nic nemění. Oficiálním hromosvodem je, pravda, nevlídné počasí, ale jak to, že se SSSR "sichruje" na pět let dopředu dodávkami obilí z USA? Zdá se, že nejpokročilejší vědou a nejvyvinutější službou v SSSR je meteorologie, je totiž schopna předpovídat špatné počasí léta dopředu.

6. Vnitřní politické poměry, občanské svobody: Dalo by se to charakterizovat okřídlenou frází "zpátky ni krok". "Izolované antisocialistické živly" (jako kupříkladu nevýznamné figurky Solženicyn či Sacharov) buď "emigrovaly do svého nitra" anebo se přidružily k antisovětské smečce. Chvála byla vzdána KGB za její "bdělost a ostražitost" (kdo četl Gulaga, ten se otřese) a, pochopitelně, hrdinné sovětské armádě, střežící světový mír.

7. Navzdory spekulacím všeho druhu Brežněv zůstal zatím v sedle. KSSS tím dala jakési oficiální razítko politické orientaci, jejímž spolutvůrcem a hlavním obhájcem byl právě velký Leonid. To nevylučuje, že pár měsíců po sjezdu politicky nebo skutečně neonemocní (je mu 69 let a plnému zdraví se skutečně netěší) a nezmizí z veřejné scény. Úvahy, že kolektivní vítězství SSSR—KUBA—MPLA v Angole nahrálo trumfy do karet generálům anebo že kormidlo strany uchopí "šedá eminence" Kremlu, totiž Andropov, se nespln ily. Ačkoliv máme všechny důvody Leonida nenávidět, už za tu ohavnost z osmašedesátého, musíme říci: bohudík.

A tak můžeme hodnotit 25. sjezd KSSS parafrází titulu slavné Remarquovy knihy: Na **východní frontě (vcelku) klid.** Budeme muset čekat další léta než uzrají podmínky k radikálním změnám — k novému 20. sjezdu... sjezdům, protože jeden nestačí.

Stanislav M. Kříž

DOPISY našich čtenářů

BERWYN, ILL.

HRDINSTVÍ ČESKÉHO SELSTVÍ NEZEMŘELO

V Hlasu Národa z 26. června byl dopis čtenářky pí. Burakové z Cedar Rapids. V dopise píše o jihočeském rolníku Kubatovi, který obětoval svůj život za selská práva. Vrchnost se chtěla zmocniti rozsáhlých luk a pastvin, kterým se říkalo Blata. Kubata se postavil vrchnosti na odpor a ta ho nechala popravit. Paní Buraková se domnívá, že v naší době se nenajdou lidé tak stateční, jako byl jihočeský Kubata. Nemohu přejíti bez povšimnutí tento dopis a v zájmu pravdy musím napsati, že za práva selského lidu našlo se mnoho lidí, kteří obětovali své životy v boji s komunismem.

První obětí po komunistickém puči v roce 1948 byl vzdělaný moravský zemědělec ing. dr. Rostislav Sochorec. Bylo to v pondělí 23. února 1948, když přijel do Prahy na schůzi Jednotného svazu českých zemědělců. Byl varován, aby se schůze nezúčastnil. Komunista Nosek, toho času ministr vnitra, vydal na něho zatykač. Dokonce se ing. dr. Rostislavovi Sochorovi nabízela cesta, jak se vyhnouti zatčení a utéci do ciziny. Statečný moravský sedlák prohlásil: "Z boje se neutíká!" Šel bojovat s plnou aktovkou argumentů o komunistickém porušování zákonů. Nemohl jich použít. Komunistická policie svázala jeho ruce a odvedla ho do vězení. Z vězení pak vrátili jen jeho mrtvé tělo. Spáchal prý sebevraždu . . . My ale známe jak se v komunistických vězeních sebevraždy pášou . . . To snad byla první oběť komunistické hrůzovlády po únorovém puči 1948. Krásný a statečný člověk přišel o život proto, že o komunistech mluvil pravdu.

Druhou obětí, kterou komunisté oficiálně popravili, byl Stanislav Broj z Volduch od Plzně. Tribun selského lidu, který jako poslanec lidové strany nekompromisně pranýřoval komunistické ohrožování demokracie a svobodu českého selství. Jeho řeči komunisté neradi slyšeli. Jednou po jeho řeči v parlamentě komunistický poslanec Šling z Brna mu zle vyhrožoval. Broj mu odpovídal, že kdyby komunisté přišli k moci, umlčí ho tak, jako kdysi Lomikar umlčel Kozinu — šibenicí. Šling křičí — neříkej to, mohlo by se ti to vyplnit. Po únoru 1948 si komunisté všechnu moc přivlastnili. To jim umožnilo Stanislava Broje zatknout a později na Borech pověsit. Soudruh Šling se ale dlouho neradoval ze splnění své vyhrůžky. Sám se také dostal na šibenici. Broje komunisté pověsili, že hájil práva českých zemědělců. Mařil jejich plány. Byl jim v cestě. Šling byl jejich člověk. Šibenice pro statečné lidi připravoval, aby pak sám zašel smrtí, kterou tak rád dával svým odpůrcům . . .

Tak vedle Kubaty a Kozimy má české selství nové mučedníky. Je to Sochorec a Broj. Stateční muži, kteří obětovali své životy v boji o svobodu českého zemědělce. To zkolektivisované zemědělství v Československu má ale celé stovky hrdinů, kteří zaplatili svůj odpor ke komunistickému otrocství životy. Bylo jich mnoho a celé knihy by nedokázaly dobře obsáhnout co všechno vytrpělo české selství, než mu navlekli chomout moderního nevolnictví. Jsou hrdinové. Málo se o nich píše. Svět má raději skandály a senzace. Ty vedou do zkázy, zatímco příklady hrdinů volají po následování . . .

Pěkně Vás, čtenářko Buraková pozdravuji, a všechny čtenáře Hlasu Národa, v Americe, Kanadě a na všech pěti světadílech také.

Jaroslav Orlický

SAN ANTONIO, FLORIDA

P.b.J.K.

Vážená redakce, milí čtenáři!

Věřte, že nejradostnější je psáti o věcech duchovních, souvisících s naší vírou, naším životem a naší budoucností v životě věčném. Každý z nás se mnohokráte ve svém životě podívá do zrcadla, aby se zahledě na svou podobu. Zrcadlo nám prozradí pravou podobu naší tváře, a vše co s ní souvisí. Též náš drahý Bůh-Stvořitel měl zapotřebí něčeho, v čem by se mohl On - neviditelný učiniti viditelným pro lidi, aby jim mohl podati svědectví o sobě a v kom by se zrcadlila Jeho Pravda. A Bůh si vybral svého syna — Krista Ježíše, jemuž, aby se mohl stát člověkem, vtělit a narodit, připravil z mnoha generací židovských žen jednu jedinou — Marii Pannu z královského rodu Jesse.

"Byla jsi Marie jako studánka, tichá, průzračná, skrytá a chráněná ode všeho, co by mohlo porušiti Tvou pokojnost, věrnost a stálost. Nerušil tě hluk okolního světa a nic nečeřilo Tvou hladinu života. Tak tě Stvořitel potřeboval. Bůh neměnný, stálý, věrný a věčný. Byla jsi čistá a neposkvrněná." Jen tak mohlo zůstat Boží světlo plné, opravdové a silné. Nic mu neubralo na jeho zářivosti.

Jak často jsou od pravdy vzdálené naše zpitvořené postavy, díváme-li se do zrcadla věčnosti bez opravdové víry a zbožnosti. Jen Bůh je věčná a jediná pravda; mimo Něj, nic pravdivějšího a opravdovějšího neexistuje. Ty jsi Marie, Matičko Boží, právě svým Kristovým mateřstvím také zrcadlem skutečné Pravdy. Přicházím k Tobě, abych Tvou pomocí rozpoznal v Tvém synu Boha Spasitele a odlesk nebeské slávy. Každý záhyb Tvé tváře mi o Něm mluví, každé Tvé slovo — (a bylo jich tak málo) — mi o Bohu promlouvá; každý Tvůj čin je zrcadlením svaté Vůle Stvořitele nebe i země. Původce všeho, co je. Panno Marie, Matičko Boží, pravdivé zrcadlo světla, dopřej nám všem, aby v nás všech, kteří žijeme v tomto slzavém údolí svůj krátký pozemský život, bylo též vidět Boha zářícího, opravdového, "nepokřiveného a nezamazaného" naším špatným jednáním. Dopřej nám všem, Matičko Boží, abychom byli studánkou, která se nedá rozčeřit okolním a řečmi demagogů. Dopřej nám všem býti studánkou, ze které by čerpali čistotu víry i naší potomci. Dopřej nám Matičko Boží, abychom nikdy neubrali nekřesťanským jednáním na plnosti a pravdě Božího světla.

Naše Církev dala Panně Marii za vzor k následování. Dala nám ji za vzor proto, že v každé své životní situaci bezvýhradně a odpovědně přijala Boží vůli. Protože její činy a skutky byly prodchnuty láskou a duchem služby, a protože byla první a nejdokonalejší následovnicí Ježíše Krista.

Též my, v této pohnuté době, si musíme ověřit naše chování, jak vypadáme v zrcadle Kristova evangelia a prošetřit naše problémy. Potom každý zjistíme, že Maria z Nazaretu, třebaže zcela odevzdaná do vůle Boží, nebyla nijak resignující ženou, že ji její náboženský život nikterak neodcizoval světu. Panna Maria plně vyznávala, že Bůh je ochráncem pokorných a utlačovaných, že svrhuje mocné tohoto světa z jejich dočasných trůnů. Potom všichni, zvláště ženy poznají v Matičce Boží, která je první mezi pokornými a chudými Páně, ženu silnou, která zakusila na sobě chudobu, utrpení, útěk a exil. Potom pro nás nebude Matička Boží něčím vzdáleným, tajemným; budeme ji v našich srdcích cítit jako lásku, kterou podporovala víru prvních Apoštolů. Ti měli v Matičce Boží tu největší opatrovnici a proto je i pro nás Pomocnicí křesťanů.

Vážená redakce, milí čtenáři, končím svou úvahu, ale musím ještě dodati, že v mém životě bylo tolik zoufalých situací, při nichž jsem nikdy, za žádných okolností neztrácel důvěru, že Matička Boží, Panna Maria za nás za všechny oroduje u nebeského trůnu, když sepneme ruce k modlitbě. Když mě bylo nejhůře, vždy jsem sepjal ruce a prosil Matičku Boží o přímluvu. Věřte, milí čtenáři že bych mohl uvésti mnoho případů, kdy za situace skoro beznadějné mně Bůh vždy na přímluvu Matičky Boží pomohl.

Matička Boží se přimlouvá vždy a všude. Jen si připomeňme ta zázračná uzdravení v Lurdech a jinde. Ovšem nesmíme se odvolávat a prosit Matičku Boží jen když je nám zle, když nás souží starosti a nemoci. Musíme míti v lásce a úctě Matičku Boží i když se nám vede dobře, a dle možnosti, jíti za jejím příkladem v lásce ku svému bližnímu.

Milí čtenáři, prosím o modlitby za staré a nemocné. Modleme se, aby všichni lidé na celém světě měli v lásce a úctě Matičku Boží. Modleme se: Matičko Boží, zrcadlo spravedlnosti, Matko Kristova, pomocnice křesťanů, oroduj za nás.

Všechny vás pozdravuji. Bůh vám všem žehnej.

Karel Pekárek

Kníže a poustevník

(K svátku sv. Prokopa — 4. července.)

Bouří to dnes, bouří,
sázavskými lesy,
polnice hlaholí,
lovčí trubky dějí.

Tamo laň se bílá
houštinami žene,
za ní kníže Oldřich,
šípy napřažené.

Slábne útlé tělo
v honu přes vývrati;
náhle ve skal klínu
knížeti se trati.

Mizí v temné hloubi,
kníže Oldřich za ní:
"Neujdeš mi nyní,
krásná moje lani!"

V tom aj, velebný kmet
z hloubky vstříc mu vstává:
"Proč mi honíš laň mou,
jež mi pokrm dává?"

Zarazí se kníže.
"Kdo jsi?" kmeta ptá se.
"Jsem já, Prokop, mnich zde
v poušti ke své spáse."

Zalíbil si kníže
mnicha na Sázavě,
založil mu klášter
k větší boží slávě.

K spáse všemu lidu
český hlas tu zněl val
a lid po slovansku
rád tu Boha ctíval. — —

Leží v troskách klášter,
zarůstá jej tráva,
jen to naše srdce
dosud vzpomínává.

Xaver Dvořák

Do Clevelandu a okolí

Připravujeme autobusový zájezd z Clevelandu na Mezinárodní eucharistický kongres ve Filadelfii ve dnech 6. a 8. srpna 1976. Na kongresu se shromáždí katolíci z celého světa. Také z Československa, dokud bylo svobodné, jezdily na mezinárodní eucharistické kongresy početné výpravy. Je proto nyní na nás Čechoameričanech, zde narozených či nedávno přijetých — aby se nás do Filadelfie sjelo co nejvíce.

Zájezd pořádá Distr. svaz českých katolíků. Autobus vyjede v pátek 6. srpna v poledne od kostela P. Marie Lurdské (Broadway a 55. vých. ul.) Ubytování je zajištěno přímo ve Filadelfii. V sobotu se zúčastníme slavných českých bohoslužeb v kostele sv. Petra, kde odpočívá rodák z Čech, blahoslavený Jan Nep. Neumann, čtvrtý biskup filadelfský. Dále naše výprava bude přítomna české slavnosti v Independence Hall a dalším podnikům. Budeme též mít několikahodinovou prohlídku památných a zajímavých míst města Filadelfie, které hrálo velmi důležitou roli před 200 lety při zrodu Spojených států. V neděli na zpáteční cestě navštívíme památné Valley Forge, kde tábořila v revoluční válce Washingtonova armáda. — Návrat do Clevelandu v neděli večer. — Cena zájezdu i s ubytováním je $85.00

Kroje vítány! — Zájemcům doporučujeme, aby se co nejdříve písemně přihlásili na adresu předsedy Distriktu svazu:

Mr. Václav Hyvnar,
3614 Farland Rd.
Cleveland, Ohio, 44118
Tel. 321 — 6302.

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

● NOVÝ RUCH V CHICAGSKÉ SKUPINĚ SVU

Letošní oslavy 200letého výročí trvání americké nezávislosti podněcují k zamyšlení nejen nad historií této země, ale také nad dějí a vztahy, které tato historie vytvářela a určovala vzhledem k jiným národům. Nepodřadnou složku v těchto vztazích tvoří i historie národnostních menšin, jejichž příslušníky sem odvedly různé důvody z jejich rodných zemí a kteří se tu zapojili do spolubudování nového domova. Přinesli si s sebou své národní povědomí, svou národní kulturu a tradici, kterou počali rozvíjet i na této půdě. Zdejší země tyto národní kultury nejen nepohltila a nepotlačila, ale jsouc si vědoma, že z nich může čerpat mnoho podnětů i pro kulturu vlastní, poskytla a stále poskytuje — všem svým etnickým skupinám svobodnou možnost udržování a upevňování národních tradic a národních kulturních snah.

Jednou z předních forem, kterými se tyto tradice zde udržují a prohlubují, je aktivní činnost národních spolků a sdružení, v nichž vnitřní život etnických skupin pulzuje nejživěji. Uvědomíme-li si důležitost této zainteresovanosti na zesílení národních snah a národního povědomí, je třeba s velkou radostí přivítat živou iniciativu, s níž se v tomto půlroce hlásí ke slovu chicagská skupina Čs. společnosti pro vědy a umění v Americe. Tato Společnost sdružuje české a slovenské vědce, spisovatele, hudebníky a umělce, roztroušené po celém světě a jejím cílem je být nositelem kulturní tradice Čechů a Slováků: jednak seznamovat světovou a především americkou veřejnost s jejich přínosem na poli vědy a umění, jednak oživovat a rozšiřovat zájem amerických Čechů a Slováků o kulturní dědictví jejich národa a prohlubovat jejich uvědomování si vztahů vzájemného kulturního působení obou zemí.

Již na prvních dvou setkáních chicagské skupiny SVU, která se v posledním půlroce konala (28. listopadu a 23. ledna), bylo patrné, že zaktivizování odbočky našlo živou odezvu v řadách jejích členů i příznivců. Na první schůzce (která byla zároveň schůzí výroční) novězvolený předseda skupiny prof. dr. Bedřich Kent-Šalanský přednesl velmi zajímavou přednášku o problémech a úskalích détente, nazvanou **"US-Soviet Détente and Its Impact on Czechoslovakia"**, v níž shromáždil mnoho konkrétního materiálu o individuálním výkladu tohoto pojmu na obou polovinách dnešního světa. Druhá schůzka měla ráz pracovní a byl na ní přednesen a prodiskutován plán činnosti skupiny pro tento rok. Členové uvítali návrh předsedy, aby příští schůzky byly přeneseny z klubovny Lincoln Federal Bank do uzavřeného sálu některé z českých restaurací, kde by program mohl být spojen se společnou večeří účastníků a tak neosobní přednášková atmosféra propletena radostí z přátelského setkání.

Neochabující zájem stvrdil i další večer, uspořádaný 27. února, kdy zcela naplněnému sálu vyprávěli o přírodě, životě i historických památkách Španělska a severního Maroka paní Blanka Jiráková a prof. Bedřich Kent, tak jak je na svých cestách po těchto zemích poznali a na svých diapozitivech zachytili.

* * *

Letošní měsíc květen zaznamenal na historickém kalendáři našeho národa jedno významné výročí. Právě před sto lety v tomto nejkrásnějším měsíci jara dohasínal a dne 26. května 1876 zcela uhasl bohatý a plodný život Františka Palackého. Je zcela samozřejmé, že toto výročí, na něž vzpomíná letos celý kulturní svět (zařadilo je do svého letošního programu i UNESCO), bylo předmětem další schůzky chicagské odbočky SVU. Byla pořádána 2. dubna a její program vyplnily dvě přednášky: prof. dr. František Schwarzenberg si z bohaté a všestranné činnosti Palackého vybral úsek jeho činnosti politické (**"F. Palacký a česká politika 19. stol."**) prof. dr. František Svejkovský se pokusil přiblížit posluchačům nejméně známý, ale pro Palackého tvůrčí i vědeckou činnost velmi důležitý úsek jeho mladého růstu, jeho počátky literární a básnické (**"Literatura v díle a činnosti F. Palackého"**).

Prof. Schwarzenberg rozdělil svou přednášku do dvou úseků vzájemně se doplňujících a prolínajících: zamýšlel se nad Palackého politickým působením od bouřlivého roku 1848 až do konce let šedesátých, nad jeho názory v otázkách vlastenectví a národního uvědomění, nad jeho myšlenkou austroslavismu nad jeho návrhy k otázkám uspořádání rakouské říše i nad jeho aktivním vystupováním na slovanském sjezdu, říšském sněmu i v panské sněmovně. Druhý pohled na Palackého, ovlivněný i přímými rodinnými vzpomínkami (prastrýc i praděd prof. Schwarzenberga se s Palackým osobně stýkali), se týkal vztahu Palackého k české šlechtě a jeho vlivu na ni.

Jakkoli první část projevu byla věcně hutná a obsahovala mnoho podnětných postřehů, tato jeho druhá část, motivovaná osobní zkušeností, byla zajímavým přínosem večera, protože přinášela mnoho zcela nových nebo málo známých faktů. Posluchačům byl zde dán podnět k přemýšlení, za jakých podmínek by bylo asi vznikalo ono monumentální dílo české historické literatury, jakými jsou Dějiny národu českého, nebýt porozumění a mecenášství české šlechty, která nejenže Palackého v prvních letech jeho pražského pobytu hmotně podporovala tím, že pro ni zpracovával genealogie rodů a že mu později zajistila místo historiografa Království českého, ale která mu ochotně otevřela své soukromé zámecké archívy, bez jejichž zpřístupnění by Palackého historická práce těžko vznikala. A zpětně je opět možné klást si otázku, jakými cestami by se bylo ubíralo jednání české šlechty na říšské radě a zemském sněmu, nebýt onoho silného vlivu Palackého na její historické znalosti i na její pojetí českých dějin. Palacký byl jí rádcem, byl jí i přímým učitelem, neboť pro ni pořádal zvláštní přednášky o dějinách státu a jeho právech. A tento vliv Palackého na státoprávní myšlení české šlechty se udržel v jejím povědomí až do začátku druhé světové války, kdy těsně před mnichovskou tragédií se staví jednotně po bok českého obyvatelstva.

* * *

Druhá přednáška, proslovená prof. Svejkovským, dala posluchačům nahlédnouti do básnické činnosti F. Palackého, která — viděno očima času — tvoří jen zcela nepatrnou a jakoby stranou stojící složku jeho životního odkazu. Je to období jen několika let jeho mládí, které je brzy vystřídáno studiemi a pracemi historickými a historiografickými. Přestovšak Palackého literární činnost a jeho vztah k literatuře vůbec jsou neoddělitelně spojeny s celou jeho prací ostatní, jsou pevnou složkou, která spolupomáhala Palackému naplňovat a uskutečňovat všechny jeho životní cíle, z nichž na prvním místě stál cíl dosáhnout vyšších forem života tehdejší české a slovenské společnosti.

Prof. Svejkovský upozornil, jak v celém díle Palackého je možno pozorovat úzký vztah mezi poezií, vědeckou literaturou i jeho řečnickými projevy. Dokazuje to i Palackého výrok, "že se básnířstvím a filosofií brána k osvícení rozumu a k vzdělání ostatních umění otvírá". Důležitým pojítkem poezie s ostatními sférami lidské duchovní činnosti je i její shodný přístup ke světu a k životu. Je jednou složkou, která pomáhá objevit ty nejobecnější principy, na nichž spočívá vývoj a společenský pořádek. Proto Palackého poezie není hrou slov, ale ve shodě s filosofickou podstatou jeho osobnosti je prostoupena hlubokými myšlenkami a filosofickými úvahami, které chtějí člověka zušlechťovat a dovádět ho k vyšším cílům. — Odborně fundovaný výklad prof. Svejkovského ukázal, jak i ona malá a opomíjená složka Palackého životního díla je pevně spjatá s jeho ostatní činností a s jeho životním krédem: "Tvořit dobro a krásu".

Obě přednášky vytisklo se vzácnou pohotovostí nedávno vzniklé vydavatelství "Velehrad", česko-americké kulturní středisko, které publikuje týdeník "Hlas Národa", jako svůj dar k uctění výročí, takže účastníci večera si mohli domů odnést i jejich tištěný text.

(Pokračování na str. 12.)

OPĚT DO SPILLVILLE, IOWA

Mnozí z vás si jistě rádi vzpomínají na zájezd, který před třemi léty v památném roce tisíciletí pražského biskupství uspořádal Klub Domov do městečka Spillville v Iowě; kde v roce 1893 byl na prázdninách náš slavný hudební skladatel Antonín Dvořák, který v té době působil na newyorské "National Conservatory". S naší výpravou tehdy jela taneční skupina Moravské kulturní společnosti, která v hale místní školy zatančila národní tance v původních krojích a rozezpívala zpěvem našich písniček v místní společenské hale všechny přítomné, kteří se k tomu přátelskému krajanskému setkání dostavili v opravdu hojném počtu. Výpravu doprovázel otec Vojtěch Vít, O.S.B., kaplan českých bohoslužeb u sv. Prokopa v Chicagu, který v tamním kostele sv. Václava sloužil českou mši svatou, při níž byly zpívány naše kostelní písně, které doprovázel hrou na varhany zkušený "regenschori" Jožka Ivičič z Cicera.

Jen tolik ze vzpomínek na náš zájezd do "Dvořákova" Spillville v srpnu 1973.

Že i Spillvillským a všem těm, kteří zblízka i zdáli, z Cedar Rapids, Protivína a z celého širého českého okolí tehdy přijeli, zůstaly milé vzpomínky na naše krajanské shledání je důkazem to, že nás tentokrát sami pozvali, abychom jim v letošním roce našeho amerického bicentennia přijeli pomoc slavnostněji oslavit "Den americké nezávislosti". — Protože je to pro ně důležité, rádi jsme jim to slíbili. Do Spillville tedy vyjíždíme v sobotu 3. července odpoledne osobními auty. Jede s námi i tentokráte father Vojtěch Vít, který byl požádán, aby pro věřící obyvatelstvo českého původu ze Spillville a jeho okolí sloužil v kostele sv. Václava v neděli 4. červen e v 10:000 hod. dopoledne českou mši svatou s našimi zpěvy, českým a anglickým kázáním. Skupina našich mladých tanečníků a tanečnic předvede národní tance ve 12:00 hodin (v poledne) ve spillvillském parku, kde je Dvořákův kamenný památník, a kde se bude pořádat místní oslava našeho amerického bicentennia. Pan Bohuš Semrád laskavě slíbil, že s námi pojede, aby doprovázel kostelní zpěv na varhanech, na kterých za svého spillvillského pobytu pravidelně hrával Dvořák.

Zájemci, kteří se svými soukromými auty by se chtěli k našemu zájezdu připojit, jsou srdečně vítáni. O bližší informace ve věci ubytování a společné cesty soukromými auty, volejte paní F. Uhlířovou na telefoní číslo: 484-2106, anebo TA 9-6655.

AUTOBUSOVÝ ZÁJEZD KLUBU DOMOV a MCS DO DWIGHT V NEBRASCE

Milí přátelé,

zveme vás, vaše rodiny a známé co nejsrdečněji na náš prázdninový zájezd, který pořádáme na **"Český festival"** do městečka Dwight v "české" Nebrasce.

Někteří z vás byli už s námi anebo s jinými zájezdy na "Českém festivalu" v městečku Wilber, které je od Dwight na jih a mají na něj jistě hezké vzpomínky.

Jak vidíte, naši krajané v Nebrasce dosud nejen tyto "České festivaly" každoročně pořádají, ale snaží se na ně pozvati i naše národní skupiny z jiných států.

Při těchto slavnostních příležitostech příslušníci z různých států naší krajanské veřejnosti se blíže poznají, zblíží, vyměňují si své názory. Navázané přátelské osobní styky potom utužují národní uvědomění naší celoamerické krajanské pospolitosti.

S naší výpravou jedou tanečníci a tanečnice Klubu Domov a Moravské kulturní společnosti, jejichž kluby zájezd pořádají, aby tanci předvedenými v krásných národních krojích zpestřili program dwightského "Českého festivalu". Father Vojtěch Vít, O.S.B., kaplan českých bohoslužeb od sv. Prokopa doprovází náš zájezd, poněvadž byl požádán, aby laskavě přijel s námi a sloužil v roce amerického bicentennia ve Dwight českou mši svatou.

Do Dwight vyjíždíme pohodlným "aircondition" Keeshin busem 23. července v 8:00 hodin večer v pátek od "1st National Bank of Cicero" na Austin Blvd. a Čermákově třídě v Ciceru.

Bus nás doveze do Concordia Teachers College v městečku Seward, vzdáleném 14 mil od Dwight, kde budeme ubytováni.

Naše taneční skupina vystoupí ve Dwight (kam nás zaveze náš bus) na "Českém festivalu" v sobotu večer a v neděli odpoledne.

V neděli dopoledne bude father Vojtěch Vít, O.S.B., sloužit českou mši svatou. V neděli k večeru (po vystoupení naší taneční skupiny) odjedeme domů. Do Cicera k "1st National Bank" přijedeme brzy ráno v pondělí (příjezd záleží na hodině našeho odjezdu z Dwight, kterou zatím přesně nevíme; je docela možné, že budeme doma i o něco dříve).

Cesta i s ubytováním stojí buď:

1. $47.50, chcete-li spát sám (sama) v pokoji;

2. $45.00, budou-li spát v pokoji dva (dvě).

Závazné přihlášky se zálohou $20.00 přijímá: Rose-Ann Pekny, tajemnice MCS, telefon 656-3440. Volejte po šesté hodině večer. Adresa: 1305 So. 61st Ct., Cicero, Ill. 60650.

F. Uhlířová, tajemnice Klubu Domov, telefon 484-2106. Adresa: 1225 So. Cuyler, Berwyn, Ill. 60402.

Těšíme se, že se nám co nejdříve přihlásíte a že se nám společný zájezd do Dwight vydaří.

Moravská kulturní společnost
Klub Domov z NSČK

SPORT

MISTROVSTVÍ EVROPY V KOPANÉ

— SEMIFINÁLE —

ČESKOSLOVENSKO—HOLANDSKO 3:1
(po prodloužení)

Branky: V 19. min. zahrál Panenka trestný kop přesně na Ondruše a ten nádhernou hlavičkou poprvé skóroval. V 73. min. Gells střílel z pravé strany a Ondruš nešťastně stočil holení míč do vlastní sítě.

V 114. min. skvěle zacentroval Fr. Veselý na Nehodu, který si naběhl a hlavou vsítil důležitý druhý gól. V 118. min. Fr. Veselý dostal bezvadnou přihrávku, obešel si i brankáře a přes obránce zvýšil vedení čs. celku na 3:1. V 61. min. byl vyloučen Pollák za tvrdý faul na Neeskense. V 78. min. byl vyloučen Neeskens za hrubý faul na Nehodu. V 119. min. byl ještě vyloučen Van den Hanegem, když neudržel nervy na uzdě. Čs. mužstvu zahrála výborně celá obrana, středová čtveřice byla v poli prostě vynikající a vpředu dva útočníci překypovali bojovností a hlavně nebojácností. Brankář Viktor osvědčil postřeh a byl hlavní překážkou holandskému týmu. Holanďané zklamali a utrpěli jednu z největších porážek za poslední léta. Utkání se hrálo za prudkého deště a přihlíželo 25 tisíc diváků. Rozhodčí Thomas z Walesu řídil celé utkání nekompromisně.

Sestavy — Československo: Viktor (Dukla) Pivarník, Ondruš, Čapkovič, Göghy (všichni ze Slovanu) — Pollák (VSS Košice), Móder (Lok. Košice), Panenka (Bohemians), Dobiáš (Trnava) — Masný (Slovan), Nehoda (Dukla). Střídal v 106. min. Čapkoviče Jurkemik (Inter) a v 91. min. Módera Fr. Veselý (Slavia).

Holandsko: Schrijvers — Suurbier, Rijsbergen (37. Van den Hanegem), Van Kraij, Kroll — Neeskens, Van den Kerkhof, Jansen — Rep (67. Geels), Cruyff, Resenbrink.

Bilance zápasů s Holandskem: 29. května 1932 v Amsterdamu jsme vyhráli 2:1 a branky dali Silný a Nejedlý. 5. června 1938 na mistrovství světa v Le Havru jsme vyhráli 3:0 a góly střídali Košťálek, Zeman, Nejedlý. 22. června 1947 v Amsterdamu jsme vyhráli 2:1. 30. října 1960 v Praze jsme vysoko zvítězili 4:0. 7. listopadu 1966 v Amsterdamu opět vítězně 2:1. 16. dubna v Rotterdamu jsme poprvé prohráli 0:2. 30. srpna 1972 v Praze jsme odešli poraženi 1:2.

JUGOSLÁVIE—NSR 2:4
(po prodloužení)

Branky: 19. min. Popivoda unikl Beckenbauerovi a dal podél Maiera do prázdné branky. 31. min. Buljan nacentroval do ohně, Maier podběhl míč a Džajić pohodlně zajistil Jugoslávii vedení 2:0. 65. min. Flohe vystřelil táhlou střelu z dálky, kterou stačil ještě tečovat Wimmer do sítě domácích. 80. min. Dieter Müller hlavou vyrovnal na 2:2. 115. min. opět D. Müller. 119. min. D. Müller dal hattrick a ukončil skóre utkání. Přihlíželo 80 tisíc diváků, rozhodčí Delcourt z Belgie pískal výborně.

Jugoslávii patřil první a NSR druhý poločas. Náhradníci Dieter Müller, jmenovec kanonýra NSR a Flohe (oba jsou z FC Köln) zachránili finále pro svůj tým.

JUGOSLÁVIE—HOLANDSKO 2:3

Branky: 29. Geels, 40. W. Kerkhof, 44. Katalinski, 87. Džajić, 107. rozhodl Geels — nejlepší střelec holandské ligy je mu 28 let a hraje za Ajax Amsterdam. Holanďané vybojovali alespoň třetí místo. Vítězové hráli bez vyloučeného Neeskense a Van den Hanagema v utkání s ČSSR, dále nehrál Cruyff a Rep. Jugoslávie hrála ve stejném složení, jako proti NSR. Utkání sledovalo pouze 15 tisíc diváků.

— FINÁLE —

MISTREM EVROPY SE STALO ČSSR

ČESKOSLOVENSKO—NSR 2:2
na penalty 5:3

Branky: 9. min Pivarník prošel po pravé straně až k brankové čáře, nacentroval, Maier vyrazil, pak střílel Gogh, Maier opět vyrazil, ale na střelu Švehlíka už nestačil. 26. min. Masný kopal trestný kop za faul na Gögha, odražený míč se dostal k Dobiášovi, ten tvrdě vystřelil a bylo to 2:0 pro čs. tým. 30. min rychlý Höness před čs. brankou přesně odcentroval na volného D. Müllera (22 let), který z voleje snížil na 2:1. 90. min. tým NSR zahrával poslední rohový kop, míč letěl do ohně, kde vyskočil Viktor a obránci, ale levý křídelní útočník Hölzenbein byl nejvyšší a šťastně vyrovnal hlavou v hodině dvanácté na 2:2. Ani 30 minut prodloužení nic nerozhodlo, takže musely rozhodnout penalty. Střílet začali čs. hráči. Masný proměnil — 1:0. Bonhof vyrovnal na 1:1, Nehoda zvýšil — 2:1, Flohe vyrovnal 2:2, kapitán Ondruš po zemi — 3:2, Bongartz — 3:3, Jurkemik tvrdě do rohu — 4:3, Höness dal vysoko nad — 4:3, Panenka technickou střelou proměnil pátou penaltu, což znamenalo, že Československo se stalo poprvé mistrem Evropy. NSR poslední penaltu vzdala, neboť už nemohla nic změnit na výsledku. Utkání řídil Ital Gonella a v hledišti bylo 40 tisíc diváků.

Československo: Viktor — Pivarník, Ondruš, Čapkovič, Göghy — Dobiáš (střídal v 94. min. Fr. Veselý), Móder, Panenka — Masný, Švehlík (Slovan — střídal v 80. min. Jurkemik), Nehoda.

NSR: Maier — Vogts, Beckenbauer, Schwarzenbeck, Dietz — Wimmer (46. Flohe), Bonhof, Beer (80. Bongartz) — Höness, D. Müller, Hölzenbein.

Viktor byl ještě před finálovým zápasem vyhlášen nejlepším fotbalistou evropského šampionátu. Hrál své 65. mezistátní utkání a ve třiceti z nich nedostal branku. Narodil se v roce 1942 ve Šternberku. Poprvé hrál za národní mužstvo v roce 1966 a první gól mu dal slavný Pelé, který hraje v současné době za New York Cosmos. Viktor opět podržel a zabránil třem jistým gólům. Obránci hráli chytře a důsledně. Ondruš je počítán mezi nejlepší střední obránce Evropy. Hra zálohy byla vynikající i bez Poláka. Útok neúnavně dřel. Čs. mužstvo hrálo moderní, vysoce náročný a produktivní fotbal. V tomto roce na podzim se oslavuje 75 let československé kopané a získání titulu mistra Evropy je tím nejlepším dárkem k tomuto jubileu.

Byl jmenován nejlepší tým evropského šampionátu, ve kterém je pět čs. hráčů:

Viktor — Dobiáš, Ondruš, Beckenbauer, Krol — Oblak, Bonhof, Popivoda — D. Müller, Masný, Nehoda.

Konečné umístění:

1. Československo
2. NSR
3. Holandsko
4. Jugoslávie

I ve sportu malé Československo v srdci Evropy nikdy neustane bojovat o svou svébytnost a nezávislost. V hokeji letos porazilo Sovětský svaz a stalo se tak mistrem světa; nyní si vybojovalo titul mistra Evropy ve fotbalu. Určitě na proto, aby hlásalo do světa, že komunismus je pro ně nejlepším politickým systémem, ale proto, aby světu alespoň prostřednictvím sportu ti naši mladí hlasitě řekli, že oba naše národy neustávají a neustanou všemi mírovými prostředky usilovat o plnou politickou nezávislost a svobodu.

Náš sportovní zpravodaj
PETR HORÁK
hlásí:

ZNOVUZROZENÍ ČESKOSLOVENSKÉ KOPANÉ

Československo se stalo mistrem Evropy v kopané. Dokázalo neprohrát 21 mezistátních zápasů za sebou. Cestou k titulu evropského šampióna se dokázalo vypořádat s takovými týmy, jako jsou Anglie, Portugalsko, SSSR a finalisté posledního mistrovství světa — Německá spolková republika a Holandsko. Připočteme-li k tomu popularitu kopané téměř ve všech koutech světa, máme na jazyku, že tohle je ještě větší úspěch, než titul mistra světa v ledním hokeji. Kdo jej taky čekal? Po Chile a stříbrných medailích ze světového šampionátu se čs. fotbalisté téměř 15 let motali někde kolem evropského průměru, a často spíše podprůměru. Dnes jsou tak daleko, jak konstatuje obsah předchozích sedmi vět. Věru bych ještě v polovině června nemyslel, že je vůbec budu psát. S chutí teď navíc opíšu několik vět ze západoněmeckých novin, tedy novin země, jejímuž reprezentačnímu týmu Československo těsně před dalším cílem přerušilo sérii, započatou minulým titulem mistra Evropy a mistra světa: "Před jednou miliardou televizních diváků sehrálo Československo s Německou spolkovou republikou jeden z nejzajímavějších, nejkrásnějších a nejdramatičtějších zápasů, jaký se kdy hrál v mezinárodní kopané... Hra Československa byla pastvou pro oči... V současné době není v Evropě jiné mužstvo, jež je schopno tak rychle přejít do protiútoku."

Mějme velkou radost, buďme však pak zase střízliví. Však ještě týden před rozhodujícím utkáním trenér Václav Ježek veřejně kritizoval některé chyby čs. kopané — chybí dynamické zakončení po postupném útoku, je třeba zlepšit míčovou techniku v pohybu, stále je u nás příliš "jednonohých" fotbalistů. Buďme rádi, že se tyhle nedostatky v rozhodujících chvílích neprojevily. Nemávejme nad mužstvem rukou, až zase začne prohrávat. Ta doba musí přijít zcela zákonitě. Ale teď se tedy radujme z úspěchu, který čs. tým nemohl dosáhnout náhodou (to by těch náhod už muselo být příliš). A nezapomeňme, že uznání patří nejen hráčům, ale — a snad především — dlouhodobé trpělivé a systematické práci trenéra Václava Ježka.

★

NEČEKANÝ MISTR — BANÍK OSTRAVA

O skončeném prvoligovém ročníku fotbalistů se nám píše vzhledem k výše zmíněnému titulu evropských šampiónů veseleji. Ligu vyhrála Ostrava, to taky nikdo nečekal. Ale bylo to vítězství zasloužené stejně tak, jako vítězství reprezentantu. Zajímavé je, že v rozhodujících zápasech nebyl v týmu mistrů Evropy ani jeden ostravský hráč. Ale zkušený a skromný trenér Jiří Rubáš (bývalý obránce Bohemians ze slavné dvojice Rubáš—Vedral), vedl ostravské ke snaze hrát venku se stejnou odvahou jako doma. Ostrava byla doslova mužstvem jara. Vždyť ještě po 11. kole ligového podzimu byla v tabulce až čtrnáctá a na konci podzimní části dvanáctá při počtu 16 mužstev! Rubáš však zorganizoval tvrdou zimní přípravu a protože štěstí přává odvážnému — a tím z hlediska herního systému na jaře Ostrava byla — získal Baník 23 bodů z 15 zápasů, a to bylo na jaře například o 7(!) bodů víc, než nashromáždil obhájce titulu, Slovan Bratislava. Ten zklamal víc než druhým místem v celkové tabulce svým výkonem. Na jaře vstřelil na hřištích soupeřů pouze tři(!) branky. V mužstvu to navíc neklape a jeho jedinou omluvou je, že hráči Slovanu nesli největší zatížení při plnění reprezentačních povinností. Slavia skončila třetí o bod za mistrem a to ji přirozeně mrzí. Měla tentokrát šanci na titul, ale na rozdíl od Ostravy podávají zvlášť její útočníci podstatně slabší výkon venku, než doma. Dukla Praha byla druhým nejlepším mužstvem jara (celkově na 4. místě) a typický je povzdech jejího trenéra Vejvody: "Kdybychom měli prostředí jako Slavia v Edenu, museli jsme ligu vyhrát." To se ale nedá nic dělat, Dukla mít moc příznivců nikdy nebude, to by se leda musela vymazat paměť celému národu. Každý se totiž pamatuje (a ti mladí to vědí od starších), jak režimem založený a na úkor jiných podporovaný vojenský oddíl — ATK (Armádní tělovýchovný klub), později ÚDA (Ústřední dům armády) a ještě později Dukla — vyvolal mimo jiné za Čepičky v 50. letech krizi pražské kopané. Měl rázem nebývalé privilegia a přetáhl do svého mužstva řadu předních fotbalistů Slavie, Sparty a Bohemians. Namátkou připomínám Hlaváčka, Hemeleho, Hertla, Šafránka, Borovičku, Trnku, Dvořáka, Pavlise, Ječného — a to nejsou zdaleka všichni. Slavia dokonce na základě tohoto privilegia a v rámci tehdejšího boje proti takzvaným buržoazním klubům vypadla z první ligy. A protože má Dukla jako vojenský oddíl v socialistickém režimu dále značné výhody, přetáhla nedávno Spartě Gajdůška a Bendla a Sparta šla — i když v tomto případě nejen "díky" Dukle — dolů taky. Není divu, že Dukla je celá desetiletí přes své úspěchy u milionů československých sportovních příznivců tak neoblíbená... Oddíly v letošní konečné tabulce od pátého do 12. místa mezi sebou měly minimální bodový rozdíl. Skončily v pořadí — Teplice, Inter, Brno, Lok. Košice, Bohemians, Trnava, VSS Košice, Žilina. Jejich společným znakem je nevyrovnanost, značně kolísavá forma překvapila hlavně u Trnavy a VSS. Konec tabulky patřil Plzni, Trenčínu (nejsurovějšímu klubu ligy), Jablonci a Třinci. Sestoupily posledně dva jmenované oddíly. A nemohly se divit, neukázaly toho moc ani loni a klidně mohly sestoupit už před rokem. Na jejich místa přicházejí VP Frýdek-Místek a pražská Sparta. Příští rok má už probíhat reorganizace, podle níž by z první ligy sestupoval pouze jeden oddíl a přicházel do ní rovněž jen jeden nováček. Jiné soutěže než 1. liga by měly být hrány amatérštějším způsobem než dosud a hráči by měli i "civilní" povolání, byť se sníženým pracovním úvazkem. Vyvolává to ihned přirozeně otázku, zda to čs. kopané více neublíží než prospěje... Nepochybně však není už dnes ku prospěchu nevídané střídání trenérů. Některý se ani ne-

ohřeje a už je vyhozen. To se pak dá těžko mluvit o nějakém systematičtějším budování mužstva. Příští rok mají z trenérů, kteří začínali s prvoligovými mužstvy právě uplynulý ročník, zůstat u svých celků pouze Rubáš v Ostravě, Vejvoda v Dukle, Rýgr v Teplicích Švec v Interu a Musil v Bohemians. Do Slovanu přichází za Vengloše Vičan, o odchodu ze Slavie uvažuje Jareš, Havránek jde z Brna do Polska a místo něho má přijít k týmu Hložek, Jankech odchází z Lokomotivy Košice, Malatínský jde z Trnavy trénovat do Holandska a mužstva se ujme dosavadní druhý trenér bratislavského Slovanu Moravec, ve VSS Košice už jedna revoluce s neregulérním průběhem byla a skončila pokutou, ale i odchodem trenéra Jačianského a příchodem dvojice Felszeghy—Hučár, Marko odchází ze Žiliny, Pospíchal z Plzně (údajně do Sparty). Krause vyměnil v Jablonci v průběhu ligy Dočkal. Třinec dává vale Hrazdilkovi a situace v Trenčíně je k popukání: během soutěže byl vyhozen trenér Hucko a nahrazen Hojsíkem, ale pro pokračující neúspěchy byl povolán zpět, aby byl nyní opět na odchodu ... V pseudoamatérském pojetí čs. sportu, při pokrytectví takzvané socialistické sportovní morálky, neexistují skutečně jasně vymezená práva a povinnosti. A proto - škatule, hejbejte se!

★

SPARTA PO ROCE NAHORU

II. liga má zřetelně slabší úroveň, ale přesto se z ní dostávají bývalé prvoligové kluby zpátky naberu většinou dost špatně a pomalu, protože se na ně chce samozřejmě kdekdo vytáhnout. A co teprve, když letos prvně v historii čs. kopané šlo i o Spartu. Nakonec ji patří obdiv, že za těchto okolností obsadila 2. místo a postoupila hned po roce tam, kam odedávna patří, to jest do první ligy. Zato nováček II. ligy, VP Frýdek-Místek, nebyl brán vážně tak dlouho, až II. ligu vyhrál! Jak se zdá, bude to nováček sympatický i v lize první, ale tam bude mít přece jen moc a moc práce, aby se udržel. Dukla Banská Bystrica (3. v tabulce) si postup prohrála nepochopitelnými "kiksy" na vlastním hřišti. Piskot vlastního hlediště po posledním zápase mistrovské sezóny ji ovšem do kabin provázel nezaslouženě. Exligové kluby, Nitra a Prešov, neměly na víc, než na jisté 4. a 5. místo, zato kluby od 6. místa počínaje neměly do posledního kola jistou záchranu v soutěži! To historie nepamatuje ... Vždyť v II. lize hrálo 16 týmů! Ve hře byli tři "černí Petrové" a zůstali nakonec v ruce Prievidzi, Kyjovu, Novému Městu a Liberci.

★

SPARTA MISTREM REPUBLIKY

V mužích to, vzhledem k druholigové přítomnosti mužstva být nemohlo, tak zaskočily obětavé ženy. Sparťanky vyhrály první ligu kopané žen před Slávistkami a šlo jim to náramně. Taková Milena Funková třeba dala za ligu 32 branek! Hodno k následování ...

★

ZBROJENÍ PŘED MONTREALEM

Člověk neví co dřív. Kolem vyrábějí lehcí atleti jeden světový rekord za druhým tak rychle, že statistici mají co zapisovat. Zapisoval jsem si s nimi: Američan Dave Roberts ve skoku o tyči 570 cm, Polka Szewinská v běhu na 400 m — 49,75 vt., Norka Waitzová na 3 km — 8 minut, 45 celých a 4 desetiny vteřiny, Heltenová (NSR) na elektricky měřenou stovku — 11,04 vt., Gerasimova (SSSR) na 800 m — 1 minuta a 56 vteřin ... Na další vynikající výkony aby si Hlas Národa pořídil zvláštní přílohu ... Nelze je v našem týdeníku přinášet všechny, stejně jako skvělé výsledky především východoněmeckých a amerických plavců. Pro dnešek jen ještě dodejme, že vyřazovací systém amerických olympioniků v lehké atletice a plavání je velmi krutý. Není na světě sportovec, který by neměl slabší den. A v USA je zvykem, že na olympiádu se probojují první tři z jediného jediného kvalifikačního závodu. Vždycky tak zůstane doma řada výtečných reprezentantů, které třeba "jen" postihla smůla. Tak letos olympiádu neuvidí například nejrychlejší muž světa, Steve Williams, jehož v rozhodujícím kvalifikačním závodě chytla křeč do nohy. Podobně byl postižen i koulař Albritton a další a další ...

★

V ITÁLII NEJLEPŠÍ ITAL

Veterán mezi profesionálními silničními cyklisty, Ital Gimondi, vyhrál už potřetí dvaadvacetietapový závod Giro d'Italia z Katánie do Milána, dlouhý 4.155 kilometrů! Slavný Belgičan Eddie Merckx měl letos zdravotní potíže a skončil na 8. místě. Na 5. straně 25. čísla Hlasu Národa jsme už přinesli smutnou zprávu, že letos si tento slavný závod vyžádal i oběť na životě, když se zabil známý Španěl Santisteban.

★

EVERTOVÁ NA TO JDE OSTŘE

Bojovnice za ženské zrovnoprávnění, americká tenistka Kingová, má následovnici, Chris Evertová (rovněž z USA) dala na turnaji ve Wimbledonu kolovat mezi svými kolegyněmi žádost, podle níž by měly ženy dostávat příští rok ve Wimbledonu stejně vysoké finanční částky jako muži. Evertová navíc pohrozila pořadatelům, že příští rok na turnaj nepřijede, pokud nebude její žádosti vyhověno. Komentáře našich čtenářů se tentokrát zřejmě budou rozcházet, rozhodně nejsou na místě manželské hádky ...

★

TYPICKÉ JEDNÁNÍ

Ať už máte na předchozí zprávu názor jaký chcete, musíte uznat, že leckde jinde ve světě si řeknou — takové starosti bych chtěl(a) mít. Citujeme z československých novin z rozhovoru s dvaadvacetiletou exmistryní Evropy ve stolním tenise, Ilonou Voštovou-Uhlíkovou, matkou dvouletého dítěte: "Ve Vlašimi jsem byla zaměstnána jako administrativní pracovnice tělovýchovné jednoty, ale po mém sdělení, že chci přestoupit do pražského Orbisu, mi bylo oznámeno, že budu přeřazena do kolektivu uklízeček. A pokud nesouhlasím, pak je možná pouze výpověď. Navíc mně pak vyhrožovali okamžitým vystěhováním z bytu, který je však mého manžela ... Byt v Praze mám slíbený, ale kdy ho dostanu, je ve hvězdách ... To už nejsou komplikace, ale přímo děs." Ponecháváme bez dalšího komentáře.

★

UDAVAČ SE DIVÍ

Po sovětské okupaci Československa vojsky Varšavského paktu v čele se Sovětskou armádou roku 1968 začal po několika měsících vycházet časopis TRIBUNA, známý svými tzv. udavačskými rubrikami, v nichž komunističtí čtenáři udávali chování lidí v tramvaji stejně jako třeba při pronábožen-ských postojích. Nedávno si jeden z takových udavačů, podepsaný jako Ladislav Petrovič ze Zvoleně, vzal na mušku diváky fotbalového utkání Československo—Sovětský svaz v Bratislavě. Zlobil se moc na ty, kteří si dovolili pokřikovat na sovětské hráče a napomínal dokonce Sbor národní bezpečnosti, že příště by měl vystupovat proti těmto "antisovětčíkům" rázněji. Ať se soudruh nediví. Žádný slušný a normální Čech a Slovák totiž do své vlasti nezval sovětské vojáky, aby ji okupovali a usadili se v ní.

petr horák:

HISTORIE OLYMPIJSKÝCH HER

(X. část)

Jak jinak začít vzpomínku na poslední olympiádu, než neolympijsky. Mnichovský masakr, při němž teroristé zavraždili několik účastníků her i strážce veřejného pořádku, popřel všechny ideály, jež se kdy zrodily v souvislosti s olympijskou myšlenkou, popřel dokonce podstatu olympijské myšlenky samotné.

Po sportovní stránce byla ovšem mnichovská olympiáda událostí velkolepou. Je mi těžko se rozhodnout, čím začít. Když si však připomenu vlastní, teprve 4 roky staré pocity, vždy se mi především vybaví neopakovatelná atmosféra soutěží na hlavním olympijském stadiónu. Nemám teď tolik na mysli slavnostní úvodní a závěrečný ceremoniál, ačkoli třeba právě pro Američany českého a slovenského původu mělo hluboký význam, že vlajkonoškou americké olympijské výpravy byla diskařka Olga Connelyová, známá také jako československá olympijská vítězka z Melbourne, Olga Fikotová. Vrcholem her byly na hlavním olympijském stadióně opět lehkoatletické soutěže. Dlužno říci, že tentokrát přinesly prvně v olympijské historii zklamání Spojeným státům. Američané získali pouze šest prvenství, a to je na americkou olympijskou tradici málo. Obdivován byl ovšem Frank Shorter, který po třech olympijských vítězstvích Etiopanů přivezl zlato za maratónské olympijské vítězství do Spojených států. Sprintům tentokrát vévodil Borzov ze Sovětského svazu a Američané mu to umožnili tím nejlacinějším způsobem — zaspali a nedostavili se včas k startu semifinále. Každému přítomnému muselo být líto Jima Ryuna, který chtěl vyvrcholit prvním místem v Mnichově svou sportovní kariéru, pád v rozběhu na 1500 metrů však pohřbil všechny jeho naděje. V desetiboji byl tentokráte nejlepší sovětský reprezentant Avilov a mezi vytrvalci ožila po dlouhých letech slavná finská tradice. Běh na 5 a 10 kilometrů patřil Virénovi a patnáctistovku vyhrál při Ruynově nehodě Vasala. Z žen udělala v Mnichově velký dojem domácí reprezentantka, Heidi Rosendahlová. Vyhrála skok daleký, skončila těsně druhá v pětiboji a nečekaně přivedla skvělým závěrem první do cíle štafetu Německé spolkové republiky na 4x100 metrů. Ve sprintech byla jasně nejlepší Stecherová z Německé demokratické republiky, na středních tratích Falcková ze Západního Německa a Braginová ze Sovětského svazu. Ve vrzích a hodech dokazovaly svou převahu sovětské a východoněmecké sportovkyně, skok vysoký se stal nečekaně kořistí poměrně neznámé šestnáctileté západoněmecké školačky, Ulriky Meyfarthové. Hrdinou dvacátých letních olympijských her se však stal 22letý americký plavec, Mark Spitz, který vyhrál sedm zlatých medailí a vytvořil sedm světových rekordů! Tohle olympijská historie nepamatuje. Proto poněkud ustoupily do stínu skvělé úspěchy teprve patnáctileté australské plavkyně, Shane Gouldové, která dobyla tři zlaté, jednu stříbrnou a jednu bronzovou medaili. Nástupkyní Věry Čáslavské se stala Olga Korbutová ze Sovětského svazu, držitelka tří zlatých olympijských mnichovských medailí. Po velkém roce československých barev — 1968, kdy Československo získalo v Mexiku sedm zlatých a řadu dalších medailí, se za čtyři roky dostavil útlum. Československu vybojovali zlaté medaile pouze diskař Daněk a zápasník Mácha, stříbro připojili skokanka do vody Duchková, střelec Falta, dvojka s kormidelníkem a házenkáři, a bronzové medaile čtyřka s kormidelníkem a tálkařka Šuranová.

Na závěr našeho olympijského seriálu se vrat'me k úvodu naší dnešní kapitoly. Po tragických zkušenostech z olympijských her v Mnichově přistoupili organizátoři letošní olympiády v Montrealu k přísným bezpečnostním opatřením. Izraelští sportovci budou ubytováni odděleně, zvláštní opatření budou zavedena také na letištích a pohraničních přechodech. Návštěvníci ze Středního Východu, kteří pojedou do Kanady přes Spojené státy, budou muset mít zvláštní víza ... Není nejlepším vysvědčením nás a naší doby, když si uvědomíme, že ve starém Řecku bylo olympijské příměří dodržováno až úzkostlivě.

(KONEC)

OTTO PEJSA, Prop. Closed Mondays

New Little Bohemia

Otto's Restaurant and Cocktail Lounge

American & Continental Cuisine

Phones
277-0872
762-9537

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623

Srdečné pozvání na

DEN ČESKÝCH KATOLÍKŮ v Clevelandu

pořádá Distr. svaz českých katolíků

v neděli 18. července 1976

Slavné bohoslužby s českým kázáním v 10:30 A.M. u Panny Marie Lurdské (55. výh. ul.)
Občanská slavnost ve 2:00 P.M.

NÁDVOŘÍ ČESKÉ SÍNĚ SOKOL
4811 CLARK AVE.

Národopisný program — chutné české obědy — hudba a tanec.

Jaroslav Orlický:

PO ITALSKÝCH VOLBÁCH

Italští komunisté protestovali proti Američanům italského původu. Měli jim za zlé jejich upozorňování italských přátel na zlo, které komunismus při dosažení vládní moci přináší. Je v povaze všech vlastenecky cítících lidí přáti zemi, ze které vyšli, to nejlepší a chrániti ji před tím nejhorším. V zemích, kde komunisté vládnou, lid trpí nedostatkem i nesvobodou. Dobře se vede jen těm co vládnou a to je "nová třída", která na účet ovládaných žije lépe než kdysi žila šlechta na úkor svých poddaných. Přirozeně, že komunistická vládnoucí třída nezapomíná odměnit ty, kteří jim slouží a brutální silou podpírají jejich vládu. Bez brutální síly nemůže se komunismus udržeti u moci. Proto se tam popravuje, terorisuje a vězní. Ovládaným národům se musí vyvolávat pocit strachu, za kterým se nové třídě vládne nejlépe. Adolf Hitler také mohl vládnout jen do té doby, dokud mohl vyvíjet teror. Pomocí teroru, třeba už vědecky zdokonaleného, vládne komunismus. Českoslovenští komunisté po roce 1945 šli také cestou zdánlivé demokracie k moci. Dokonce získávali stoupence tím, že zdůrazňovali svoje vlastenectví, které při první příležitosti odhodili a cestu hrozného terorismu nastoupili. V zemi humanisty Masaryka rudí vládli způsobem, který předstihoval nejmodernější tyrany Hitlera i Stalina. Nikde není záruka, že komunisté italští, dostanou-li se k moci, nepoužijí také těchto "skvělých" vzorů. Tak, když ti američtí Italové měli snahu otevřít svým krajanům oči, zaslouží si naše uznání.

Italští komunisté by ale měli poděkovat americkým sdělovacím prostředkům. Tahle ta média jim rozhodně škodu nedělala. Naopak dělala jim reklamu. Předváděla například, jak to pěkně komunisté řídí ve městech, kde se dostali k moci. Nebyla to přece krásná propaganda pro komunismus, když si obyčejný smrtelník měl domyslet, když tak pěkně vládnou ve městech, určitě to také dokážou ve státě. Krokodýlí slzy ronily naše sdělovací prostředky, jak špatná je ekonomická situace v Itálii a přirozeně je tím vinna vládnoucí strana křesťanských demokratů. Oni sice to byli komunisté, kteří italskou ekonomii, tak vzorně po válce zorganisovanou A. DeGasperim rozvrátili. (Asi to přestanou dělat jak se uchopí moci!)

Na televisi nám bylo také dáno na vědomí, jak italští komunisté jsou proti korupci. Vládnoucí strana křesťanských demokrtů brala úplatky za to, že umožnila koupi letadel od americké firmy Lockheed. Tohle ovšem by komunisté nedělali. Co ale dělali, nám zapomněly sdělovací prostředky říci. To už je minulost. O ukradeném pokladu Mussoliniho, za který si postavili komunistické sekretariáty. A taky o miliónech od amerických olejářů. Strana přece musí z něčeho žít. Za peníze kapitalistů se jí dosud vždy žilo nejlépe. Konečně komunisté berou provisi od cestovních kanceláří, které za to mají monopol umožňovat Italům cesty do zemí komunistického ráje. O tomto komunistickém obchodu nám ovšem televise zapomněla podat zprávu také.

Za to jsme tam ale slyšeli projevy vedoucích italských komunistů, kteří nás ujišťovali, jak to s demokracií myslí opravdu vážně. Dokonce, když komunisté budou ve vládě, zůstane Itálie v atlantickém obranném paktu. Zase v zájmu pravdy zapomněly nám sdělovací prostředky říci, jak se chovala komunistická strana Itálie v roce 1949, kdy Itálie vstoupila do NATO. Myslím, že italský parlament nikdy nezažil takovou bouři, jakou dělali komunisté, když se Itálie rozhodla býti součástkou aliance na obranu Evropy před komunistickými hordami z azijských stepí. Věří snad někdo, že se komunisté obrátili o 180 stupňů? Nikdy ne! Jdou za svým cílem. Ve svobodném světě udržují se při životě klamáním veřejnosti a v komunismu terorem.

Jenom naivní lidé mohou věřit tomu, co komunisté hlásají a jim podobní mohou ty lži opakovat. Nevěřím, že to, co se hlásalo o italských komunistech na televisi, opíralo se o naivitu tvůrců těchto zpráv. Spíše je pravdou, že se hledají senzace anebo dokonce úmyslně se slouží zlu, které pak snadno uchopí moc do svých rukou.

Při těch italských volbách schrály naše sdělovací prostředky podivnou roli. Těm italští komunisté zapomněli poděkovat. Nadávat na italské vlastence ale nezapomněli.

POJEĎTE S NÁMI

ENDICOTT N. Y.

Lidé milí,

Jan, to je Vám jméno — vzácné nebo všední — jak chcete. Jen si pomyslete: v českém nebi jsou JAN Nepomucký, JAN Sarkander, JAN Neumann; dále v české historii JAN Amos Komenský, JAN Žižka, JAN Hus, JAN Luxemburský, JAN Masaryk, v povídkách JAN Sladký, JAN Cimbura!

V sudoměřské chalupě narodil se kluk. Babka pohlédla na kalendář, byl tam JAN. Otec sice JAN nebyl, protože měl bratra JANA, ale děd byl JAN. Kluk měl dva strýce z otcovy strany; ten druhý otcův švagr, JAN Bačík, bratr matky byl JAN Kobeda. Kmotr byl JAN Koštuřík. Tolik JANŮ v rodině!

V obci podobně. V sousedství se to hemžilo JANY; učitel byl JAN Skácel, starosta obce JAN Opavský, později JAN Okánik. Několik spolužáků přeplavalo oceán a zase tam byli JANOVÉ. JAN Sklenák, JAN Elšík, JAN Sochor. JANŮ tolik a kde kdo chce. Víte, že jsme na každého zajíce v poli volali: "počkaj, JANKU, chceš tabáku?"

Však nyní vážně, milí čtenáři! Jako jeden z těch Janků, volám Tě do Filadelfie na 41. Mezinárodní Eucharistický Kongres uctít Velebnou svátost oltářní a poznat a oslavit našeho krajana JANA Neumanna. Kongres trvá od 30. července do 8. srpna a hlavní česká část bude 7. a 8. srpna. Česká mše svatá v 10:30 ráno v sobotu v chrámu sv. Petra nad hrobkou Blahoslaveného JANA Neumanna, kterýž bude v Římě vyhlášen, avšak Bůh na nebezáří. Církev jej teprve vyhlásí, však Bůh na nebesích tak dávno učinil. Tedy na shledanou ve Filadelfii.

Ještě něco. Takový kongres se konal v Praze r. 1936. Účastníci toho jsou ještě mezi námi. Filadelfie je kolébkou americké neodvislosti, a také i první hlavní město svobodné Československé republiky. Úřední totiž, kde je sídlo presidenta a členů vlády, i prozatímně, tam je hlavní město země. V říjnu 1918 T. G. Masaryk dosáhl uznání pro svobodu a nezávislost pro Čechy a Slováky, odpoutané z rakousko-maďarské monarchie, a ve Filadelfii ji vyhlásil.

Přijďte, kdož můžete, na jedinečný sjezd krajanů z koutu Ameriky, Kanady i ze zámoří. Přijďte, budete vítáni, ať se jmenujete Adam či Zigmund, Anka nebo Žofka.

JAN Sochorský

Drazí naši čtenáři,

přijeďte opravdu, kdo můžete! Pravdou je, že naše oficielní národní katolické organisace se už asi poameričtily od roku 1926 natolik, že už nejeví příliš velký zájem na tom, aby čeští katolici v Americe byli početně zastoupeni ve Filadelfii, jako byli na eucharistickém kongresu v Chicagu. Víme sice, že Pán Bůh nehledí na počet, ale lidé ano. Bratři Slováci to mají tentokrát vše mnohem lehčí a máme z toho upřímnou křesťanskou radost. Svatý Václav jejich řeči totiž také rozumí. V Pennsylvanii jich je hodně usídlено a "Jednota", jejich nejsilnější bratrská pojišťovací organisace se sídlem v Middletown Pa., se plně postavila za účast na kongresu se všemi svými organizačními prostředky. Přejeme jim a všem americkým etnickým skupinám věřících, aby každý osobně vytěžil z eucharistického kongresu co nejvíce Božích milostí, ale zároveň si myslíme, že by si naši věřící ze všech generací — starousedlických i exulantských — měli uvědomit důležitost jejich účasti na 41. Eucharistickém kongresu pro sociálně diskriminované věřící, národní bratry a sestry ve staré vlasti. Proto všichni, kdo můžete, přijeďte na víkend 7. a 8. srpna do Filadelfie, ať Vás nějaká naše katolická organisace k tomu vyzvala nebo ne. Vaše — naše místo je v ten den tam — u hrobu Bl. Nepomuka Neumanna. Chceme-li, aby se za nás přimlouval u Boha a tak nám i naší vlasti pomáhal, dokažme mu, že pro Krista jsme ochotni přinést nějakou oběť a rozjet se do Filadelfie v čase, kdy tam máme být!

Redakce.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FREZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů;
pozorně snažlivé
rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

Nový ruch v chicagské

(Pokračování ze str. 9.)

Poslední předprázdninový večer, pořádaný dne 14. května, byl vyplněn zcela odlišnou tématikou nežli večery předešlé. Jana Hlavatá, profesorka tělocviku a přední závodnice lyžařského týmu USA, vyprávěla na něm o své účasti na letošních zimních olympijských hrách v Innsbrucku, o svých zážitcích, které si odtamtud odnesla, i o tvrdé cestě přípravy, plné kázně, silné vůle a sebezapření, která dosažení této nejvyšší mety každého sportovce předcházela. Usměvavá a skromná Jana dovedla vyprávět o svém dlouhém a vyčerpávajícím tréninku, v polohových a podnebných podmínkách Chicaga tolik nesnadném, se stejným zaujetím jako o nezapomenutelné sportovní a zároveň lidské atmosféře malého rakouského města pod zasněženými vrcholky Alp, kde mladí stateční lidé z celého světa se setkali v jednom velkém vřelém objetí, aby tu změřili své síly, svou odvahu a svou vůli, kde zářily jiskřičky nadějí, kde radost a zklamání měly stejnou podobu hořkých slz, kde všichni — i ti, kteří nedostali za odměnu na prsa zlato, stříbro nebo bronz, byli doopravdy šťastni, šťastni radostí olympijskou, že svůj náročný závod dokončili a že zvítězili nad sebou samými. Tímto bylo propleteno i celé vyprávění Jany. Bylo tím větší, že dříve než směla ochutnat kouzlo olympijských bojů, musela proběhnout ještě jednou cílovou páskou: Stát se občankou USA. I tento závod byl bojem s časem a s napjatými nervy. A i ten se podařil. Své vyprávění doplnila obrázkovou dokumentací s ukázkou materiálového závodnického vybavení které s sebou přinesla.

* * *

Po prázdninové odmlce zahájí odbočka svou podzimní činnost poněkud odlišnou formou. Cílem zářijové schůzky bude oživit si povědomí vzájemných vztahů Ameriky a naší země prostřednictvím vzpomínky na některého představitele naší kultury, jehož životní dílo je spjato se zdejším prostředím. Jaké jiné jméno nám může v této souvislosti zaznít než jméno Antonína Dvořáka? Výbor odbočky chce přiblížit svým členům a jejich přátelům vzpomínku na něho návštěvou jednoho z míst, kde Dvořák na americké půdě pobýval. Je jím české městečko Spillville v Iowě, kam Dvořák jezdil na prázdniny a jehož občané k uchování trvalé památky na svého vzácného hosta zřídili Dvořákovo museum. Hlavním cílem zájezdu bude tedy návštěva tohoto musea, ale cenné poznání přinese jistě i prohlídka městečka, starého kostela sv. Václava, starého českého hřbitova, založeného už v 50. letech min. stol., a v neposlední řadě i návštěva zajímavého musea hodin tamnějších umělců-řezbářů a výrobců hodin, bratří Bílých. —os—

* * *

O probuzení zájmu spillvillských krajanů o tradice svých pionýrů se před třemi roky zasloužil klub Domov. U příležitosti 80. výročí Dvořákovy smrti tam uspořádal z Chicaga autobusový zájezd. Po dlouhých letech tam měli zase jednou české bohoslužby, pan Ivičič hrál na staleté varhany, za jejichž manuálem sedával sám Dvořák v době svého spillvillského pobytu — a sám pan farář — dp. Louis Tržil — (českého původu, který česky už ovšem nemluví) — se nemohl vynadívat na množství lidí, kteří se sešli při té příležitosti z celého kraje kolem Protivína a Cedar Rapids.

Letos v rámci 200. výročí nezávislosti USA tam pojedou mladí tanečníci klubu Domov se svými přáteli v soukromých autech právě na víkend 4. července. Budou tam v neděli odpoledne tančit a zpívat po českých bohoslužbách, které bude mít opět náš chicagský misionář Otec Vojtěch Vít, O.S.B. Jeďte tam všichni, kdo můžete, protože se tam sejdou našinci z celé české Iowy a dokonce i ze sousední Nebrasky.

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Bylo již řečeno, že se zřekl hry v taroky, ale jen vášniví hráči dovedou posoudit, jak těžko se karbanická vášeň přemáhá a odkládá. Uměl nejklišťskými kousky rozesmát až k popukání, ale čím více se blížil kněžství, tím více poznával, že tato zábava, ačkoli nevinná, knězi se nehodí. Odvykal ji těžce; nejednou jej prsty svrběly a vše jej nutkalo, aby nějakým kouskem společnost pobavil. Vypozoroval, že jej hyzdí jakási zbrklost, unáhlenost, a stálo jej mnoho práce, než se těch chyb zbavil. Píše v Pamětech, že jednou o prázdninách vyplašil zajíce z pelechu. Honil zajíce tak dlouho, až jej upachtil a zabil. Sousedé, přihlížejíce honu za zajícem, tleskali a blahopřáli Jeníkovi, že se hon zdařil. Jenik se však zapýřil a zesmutněl. Teprve potom si uvědomil, že ve své zbrklosti svlekl kleriku a nechal ji ležeti pod stromem, aby snadněji mohl běžeti za zajícem. Svléci před jinými kleriku znamenalo tehdy něco velmi necírkevního. Boska hnětl tento čin velice.

Prázdniny chierských seminaristů bývaly dlouhé. Trvaly od sv. Jana Křtitele do Všech svatých, tedy čtyři měsíce. Bosko svůj prázdninový pobyt střídal. Nějaký čas pobyl u maminky a u bratra Josefa v Becchi, kam se ze Sussambrina zase odstěhovali, pak zašel k Moglián, u nichž před lety sloužil za pohůnka, nejraději však se zdržoval na faře castlnuovské. Tam jej viděli rádi, pohostili, a pak měl k volnému použití vzácnou a velkou knihovnu páně farářovu, z které neustále doplňoval své vědomosti.

Po prvním roce filosofickém měl o prázdninách zvláštní štěstí. Turinšti jesuité se s chovanci své koleje na léto odstěhovali do Montalda, protože v Turině vypukla cholera. Nevědouce, kdy se budou smět do Turina vrátit, nepustili žáků na prázdniny, nýbrž vyučovali dál. Potřebovali víc vyučovacích sil a Don Cafasso jim doporučil Boska za učitele řečtiny. Bosko ochotně nabídku přijal a byl za ni vždy vděčný; přiučil se pod vedením profesora Biniho sám řečtině velmi dokonale. I něco jiného v Montfaldu poznal. Žáci jesuitské koleje byli synkové majetných rodičů. Byli milí, dobře vychovaní, nejjemnějšího vzdělání, ale bezstarostní a blahobytem rozmazlení. Byli velmi neúrodným polem pro horlivost Boskovu, která toužila přetvořit od základu jejich srdce.

Jeho mladí přátelé v Chieri, v Castelnuovu a v Becchi byli úplně jiného zrna. Viseli na Boskovi celým srdcem. Ve čtvrtek, v den seminárního prázdna, přicházeli za ním do hovorny, povyprávěli si s ním, poradili se a šli se pomodlit do seminární kaple. Několika mladým studentům dával jako seminarista i hodiny epakovací. O prázdninách se nemohl někdy ani vymotat ze studentů menších i větších, chodících do latinského kursu a přicházejících pak za ním, aby jim vysvětlil některou stranu z těžšího pro ně klasického spisovatele. A Bosko jim pomáhal rád, nikoli proto, že za svou pomoc dostal od rodičů svých malých přátel nějakou odměnu, nýbrž proto, že se mohl sblížit s jejich duší. "Bosko žil jen pro mládež," napsal o něm jeho spolužák. A mládež mu jeho lásku oplácela. Když o nedělích chodívali chierští seminaristé v řadách ze semináře do katedrály, stávali kluci Boskovy klientely tu a tam za robem, jen aby Boska uviděli, a byli šťastní, když se na ně aspoň úkradkem podíval. "Vidíš tam toho seminaristu s učesanými vlasy, tam toho na pravé straně?" ukazoval Boskův známý klučíkovi, který Boska ještě neznal. "Vidíš ho?" — "Ano." — "To je přítel nás všech. Kdybys jen věděl, jak je k nám hodný!" Lepšího úsudku nebylo. Seminarista Bosko ty kluky miloval všecky, miloval je takřka pudově, měl soucit s jejich osamělostí, miloval je z povolání, vždyť byl přesvědčen, že je pro jejich blaho stvořen.

Toto jeho přesvědčení potvrdil mu opět zvláštní sen o posledních prázdninách. Zdálo se mu, že stráň před bratrovou chalupou se proměnila v obrovské město. Ulice a náměstí se hemžily mládeží, která, jsouc ponechána sobě samé, hrála, lomozila a klela. Protože se mu ty nadávky hnusily, vběhl mezi ně a napomínal je, aby se ztišili. Když neposlechli, pohrozil jim řezem. Vše marně. Pustil se tedy do nejbližších a políčkoval je. Kluci však zdvihali pěsti proti němu, nezbylo, leč utéci před zástupem hrozících uličníků. Cestu mu zastoupila nějaká tajemná osoba, poroučejíc, aby se vrátil, ubohé kluky o jejich darebnosti přesvědčil a obrátil. Bosko ukázal na modřiny, které si od kluků odnášel. Neznámý mu představil vznešenou paní, přibližující se k nim: Zde jest má matka, pravil, řiď se jejím rozkazem. Přívětivá pani pohlédla naň laskavě a řekla: Chceš-li tyto hrozné uličníky získat, nepodaří se ti to kopanci a pěstí, nýbrž přívětivostí a přesvědčivým slovem. — Tak se i stalo. Jako před lety v prvním snu, proměnili se uličníci na před ve zvířata a za okamžik v nejtišší beránky.

Rozumní lidé nedají mnoho na sny. Když však vidíme, že duše dítěte, jinocha a mladého muže Jana Boska neustále jako posedlá spěje za touž ideou, neubráníme se domněnce, že nebe tu bylo ve spolupráci. A domněnka se mění v jistotu, když uvidíme, jak se Boskovy sny potom uskutečňovaly. Mladý visionář se nám jeví jako osoba ke svému dílu předurčená. Nejsou zvláštností tak zvané zázračné děti, které svým vrozeným nadáním již v dětství nás přesvědčují, že z nich budou velcí hudebnici, básnici, malíři. Takovým zázračným dítětem byl i Bosko. Nebe i země ukazovaly mu cestu k budoucímu povolání. Tajemná moc jej sbližovala s mládeží, nepřemožitelný pud vábil mládež k němu. Zdá se, že Kristus a jeho svatá Matka, plni soucitu s mravní ubohostí mládeže, nočními zjeveními připravovali lásku pastýře k ovečkám a lásku oveček k pastýři, aby opuštěná mládež, ponechána sobě samé, nabyla v budoucnosti pastýře i ovčince.

* * *

Šest let seminárního života prchlo jako sen a Bosko se připravoval na přijetí vyšších svěcení kněžských. O suchých dnech zářijových 1840 byl v Turině vysvěcen na podjáhna a v sobotu před Smrtnou nedělí 1841 přijal svěcení jáhenské. 26. května 1841, o svátku sv. Filipa Nerejského, odebral se do misijního domu turinského na duchovní cvičení, která měla být poslední připravou na hodné přijetí svěcení kněžského. Až do konce svého života uschovával si sešitek, do kterého si o těch exercicích napsal různé poznámky a předsevzetí, jak mu je nadiktovalo srdce, osvícené Boží milostí. Poznámky ty jsou zajímavé:

"Kněz nepřichází nikdy sám ani do nebe, ani do pekla. Zůstane-li svému povolání věren, přichází do nebe s dušemi, které svým dobrým příkladem spasil. Jestliže však žil špatně a pohoršlivě, padá do pekla i s dušemi, které svedl. Myšlenka ta kéž mě sílí, abych zachovával tato předsevzetí:

1. Nebudu nikdy chodívati na procházku, leč z nutnosti, k nemocným atd.

2. Budu přísně dbáti, abych dobře využitkoval svého času.

3. Když půjde o spásu duší, budu ochoten vždy trpět, pracovat a pokořovat se.

4. Láska a přívětivost sv. Františka Saleského kéž mé vede ve všech mých činech.

5. Budu vždy spokojen s jídlem, jež mi bude předkládáno, pokud nebude škodlivým pro zdraví.

6. Do vína si budu vždy přilévat vody a budu je píti jen jako lék, totiž jen tehdy a tolik, kolik pro zdraví bude třeba.

7. Protože práce je mocnou zbraní proti nepřátelům spasení, budu svému tělu popřávati toliko pět hodin nočního spánku.

8. Denně navštívím na chvilku Velebnou Svátost, nebo se aspoň k Velebné Svátosti pomodlím. Má příprava na mši svatou a díkůčinění po ní potrvají čtvrt hodiny.

9. Vyjma zpovídání a věci pro duchovní život opravdu nutné, nebudu se nikdy bavit s ženami (non farò mai conversazione con donne)."

V sobotu před svátkem Nejsvětější Trojice dne 5. června 1841 posvětil arcibiskup turinský, Mons. Fransoni, ve své domácí kapli Jana Boska na kněze. V den Nejsvětější Trojice dne 6. června 1841 sloužil Don Bosko v kostele sv. Františka Assiského v Turině první mši svatou u oltáře sv. anděla Strážce, na levé straně hlavního oltáře. K oltáři jej doprovázel jeho krajan a přítel Don Cafasso, profesor kasuistiky v Kněžském ústavě, sousedícím s kostelem sv. Františka. V Castelnuovu, kam Don Bosko náležel jako farník, přáli si velice, aby Boskovy primice byly doma, ale Don Bosko zase toužil, aby primiční den mu byl dnem soustředění a díkůčinění Pánu Bohu za milost kněžství. Proto byla jeho první mše svatá tichá, od světa takřka nepozorovaná. Životopisové Dona Boska se rozepisují o citech, které v onom svatém a šťastném okamžiku rozechvívaly srdce novokněžovo, ale čtenáři jistě odpustí, když se o tom pomlčí. Radost, vděčnost, prosby, všechno, co provází novosvěcence k první mši svaté, jsou věci tak vnitřní, tak soukromé a nesvěřitelné, že nemožno o nich mluvit a je líčit. O pocitech novokněze, stojícího po prvé u oltáře, možno říci jedině slova sv. Pavla: Ani oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, ani do lidského srdce nevstoupilo, co Bůh připravil těm, kteří ho milují. Všechna studia, všechny námahy a trampoty, všechna příprava na kněžství stojí za milost první mše svaté, i kdyby kněz po ní měl hned zemříti.

V pondělí zašel Don Bosko do mariánské svatyně turinské, zasvěcené Panně Marii Vítězné, a zvané všeobecně La Consolata. Tam sloužil druhou mši svatou a poděkoval vroucně Panně nejsvětější za nesčetná dobrodiní od ní přijatá. Na útěrý odcěsl do Chieri a sloužil mši svatou u sv. Dominika, kde žil jeho bývalý profesor a otcovský přítel Don Giusiana. Profesor plakal dojetím při žákově mši svaté, a podržel si Dona Boska po celý den jako hosta. "Den ten mohu nazvati nebem," říkával Don Bosko. A poslouchejme raději jeho vlastní slova: "Ve středu jsem obětoval svatou Oběť v turinské katedrále. Ve čtvrtek o slavnosti Božího Těla jsem uspokojil své krajany, odebral jsem se do Castelnuova, tam jsem měl zpívanou mši svatou a vedl průvod Božího Těla. Pan probošt pozval pak na oběd mé příbuzné, duchovenstvo a předáky z farnosti. Všichni se se mnou radovali, viděl jsem, jak všichni moji krajani mě milují a jak všichni závodí, aby mi udělali radost.

Pokračování

NAŠE KULTURNÍ VÝSTAVA NA 41. EUCHARISTICKÉM KONGRESU VE FILADELFII

Český Národní výbor pro Eucharistický Congress bude míti v rámci kulturního programu výstavu národních a náboženských tradic v Civic Center - Convention Hall. Tento týden se přihlásil také Texas, který chce mít jeden samostatný stánek a to přičiněním důstojného pana monsignora Aloise Morkovského z Hallettsville, Texas. Stánek bude označen jako "Czech Catholics of Texas" vedle ostatních stánků našeho výboru. Stánek českých katolíků v Texasu bude vystavovati velký vánoční Betlém, exemplář staré Bible a různé národní památky lidového umění texaských pionýrů.

Tímto vzrostl počet výstavních stánků na šest, čímž čeští katolici budou důstojně představeni. Instalaci výstavních stánků provede český malíř Jiří Zavřel z Los Angeles pod vedením nejdůstojnějšího pana papežského prelata Msgr. Petra Lekavého z North Dakota, za pomocí slečny Aleny Pokorné z Chicaga, p. Antonína Neumanna z Philadelphie a jiných. Hostitelky stánků budou dívky v čsl. národních krojích, hlavně slečna Anna Walcek z Washingtonu a slečna Linda Remington z Philadelphie za pomocí studentek z Rosemont College a Chestnut Hill College. Výstava bude od 30. července do 7. srpna 1976 a bude otevřena každý den od 9:00 hodin ráno do 9 hodin večer! Všichni Češi a Moravané, kteří se zúčastní Kongresu, by měli vidět tuto československou výstavu.

Český národní výbor zve všechny uctivě na tuto výstavku v pevné naději, že každý návštěvník bude spokojen. Výstava sama bude velkou a účinnou propagací českých a moravských katolíků z Československé republiky v USA.

Dr. Ludvík Němec

Dvě US základny v Thajsku zavřeny

Bangkok. Mluvčí US vlády řekl, že Spojené státy zavřely v neděli 20. června svou leteckou základnu Utapao v Thajsku, které užívaly bombardéry B-52 za indočínské války; byl to poslední US vojenský komplex v jihovýchodní Asii. Tajná výzvědná elektronická stanice Ramasum v severovýchodním Thajsku, která odposlouchávala vojenské, vládní i soukromé komunikace v rudé Číně a v Indočíně byla rovněž zavřena.

Nyní je v Thajsku 700 amerických vojáků; za války v Indočíně jich tam bylo 50.000. Spojené státy mají do 20. července odvolat z Thajska všechny své zbývající vojáky, s výjimkou 270-členné vojenské poradní mise.

VOICE OF THE NATION

Joseph Cada

CZECH-AMERICAN CATHOLICS

Part II

THE SONS BUILD ON THE FOUNDATIONS OF THE FATHERS

Czech-American Catholics after 1890

(Continued from last issue)

Even in its early stages the "Alliance" displayed definite and tangible successes. Apart from these it functioned as a representative organization ready for action if any need or emergency arose. Such an emergency appeared with the outbreak of World War I. Under the control of the "Alliance" and with its generous support, the Bohemian Catholics of Chicago established the so-called "Saints Cyril and Methodius Fund" for the collection of money to relieve the want and suffering of war widows and orphans in Bohemia and Moravia. For almost three years the Fund operated successfully as an agency of the Catholic war effort but, be it noted, for benevolent or charitable and not military purposes.

Up to April, 1917, the position of the Czech-American Catholics, like that of their co-religionists in Bohemia, was largely that of demanding political and cultural rights for the mother country in a historic or traditional rather than revolutionary manner. The stance taken by them was the old approach to the question of Bohemia's government, demanding that the Czechs obtain a right to rule themselves in domestic matters but that in international relations they act as a member of a greater whole; namely, as a part of the federalized Austro-Hungarian state.

The Czech Catholics worked their way into an active participation in the revolutionary movement by gradual degrees, beginning with January, 1917. On July 4, 1917, they joined the liberals and subsequently the Slovaks in the pursuit of Czechoslovakia's freedom. In the process of this reorientation the old "Alliance" of 1912 was transformed into what still remains today's "National Alliance of Czech Catholics." The local status of the former organization was raised to a national scope and position in which tens of thousands of Czech Catholics in America became members of the new "Alliance" through affiliates known as the district or parish alliances. The most prominent of the district associations were those of New York, Cleveland, Baltimore, Milwaukee, Racine, Saint Paul, Omaha, Cedar Rapids and the State of Texas.

The "National Alliance" was supported and led by all of the Czech Catholic fraternal unions in the States. These not only contributed guidance but also the all too necessary funds for carrying on the liberation effort. Assessments were levied against each member of the unions, additional "national tax" was collected from them, and bazaars, in several cases producing as much as $50,000, were staged by them.

In 1917 and 1918, the fraternal organizations and the district alliances worked feverishly in several directions. The "National Alliance" joined the liberals and the Slovaks in promoting a recruiting service among recently arrived Czech and Slovak aliens for the purpose of securing their military services on the Western or French front. Some 2500 men were enlisted in this manner. The Reverend Father Alphonse Biskup, OSB., was engaged as their chaplain.

To keep their Czech-American volunteers happy and well provided the women of the Alliance established sewing and knitting circles which made various articles of wear for the soldiers and periodically sent them gift packages containing tobacco, shaving and dental creams, candy, and other small but yet appreciated articles.

The Catholics also rendered a vital aid to the liberation movement by a memorandum on the state of Czech affairs drawn up by the clergy and sent by the "Alliance" to Pope Benedict XV. Because it was believed that the Holy Father would occupy a place at the peace conference the Czechs begged him to remember their nation and to intercede among the peace makers for its political recognition. The reply received from Benedict XV was favorable. Unfortunately, only secular interests and powers were seated at the peace table. The Holy See was completely overlooked.

The capitulation of Germany and Austria-Hungary in November, 1918 brought the desired end for which the "Alliance" and the Czechs throughout the world had striven. In October and November, 1918, several episodes of open revolt against Austria betrayed the feeling of the people across the sea. The nation at home had spoken unmistakably and received its freedom from the hands of those who at Versailles and Saint Germain had dominated the peace proceedings. The "National Alliance of Czech Catholics" had performed its job well.

CZECH CATHOLIC MEDIA OF COMMUNICATION

The successful effort of the "Alliance" in aiding the freedom of Czechoslovakia in 1917 and 1918 was made possible because a warmth for the mother country had really never died in the hearts of those who possessed Czech or Moravian antecedents. The victory in 1918, from another point of view, was realized as a manifestation of the tribal instinct, wherein the manner of a way of life and desire to observe unique intrinsic and practical values acquired in childhood and adolescence linger in the subconscious mind of every individual and emerge as important factors in the present when a proper challenge arises.

His new environment changed the Czech or the Moravian only superficially. His old world heritage remained a lodestar in performing that which a new situation demanded of him. In her psychologically penetrating short story, "Neighbor Rosicky," Willa Cather of "My Antonia" fame, portrays these abiding qualities of the Czech who stubbornly clings to the ways he learned to respect and love from childhood. His story, written by a master craftsman, remains even today a prototype of the thousands of auto-biographies prepared for publication by readers of Czech-American periodicals, beginning with Racine's Wis. "Amerikán" and "Slavie" in 1861. Because of his unusually high literacy, the Czech read avidly and wrote interestingly. At heart he was a chronicler with an irrepressible desire to record or tell about those things which he met in a lifetime filled with uprooting and replanting.

The thousands of autobiographies which Czech-Americans wrote over a period of more than a hundred years have become testimonials of their writers' cultural orientation and psychological disposition. In the matter of cultural orientation, they show an alien's attempted conformity to the most necessary aspects and norms of American life. As indices of a psychological disposition, they demonstrate the indelibility of that imprint which European, specifically Bohemian, culture left upon every Czech. They furnish evidence that the cultivation of a national heritage in America's pluralistic society was incumbent on every newcomer were he expected to keep his sanity and maintain some criterion of rational judgment and action.

For the Catholic, the most effective agency in the preservation of the desirable and necessary aspects of the past was his parish. Though the supra-national character of the Church would seem to make the latter a denationalizing force, the opposite was true in actual practice. The parish gathered in its fold usually those who spoke a common tongue. Apart from its religious functions, it provided facets of entertainment and social contacts in which men and women of common ethnic background found a community of interest. It became a rallying point of neighborhood building. Those who settled in the shadows of the church were assured the stability of property values, provided with desirable social relations, and furnished with means of propagating necessary aspects of an inherited culture in their offspring by means of the parish school.

The degree of intensity in national or ethnic sentiment in each Czech parish was inevitably determined by its pastor. Though his function was to act for a balanced relation between his parish and its American diocese, he more often than not refused to veil or reject the influence of a Bohemian or European environment and its heritage which at one time prepared him for the priesthood.

Close upon the heels of the parish as a national factor was Czech-American Journalism. The earliest attempts to establish a Bohemian Catholic paper in America dated to 1868 when Father Joseph Molitor of Chicago for a few months printed the "Catholic News" ("Katolické noviny").

(Continued in next issue)

Noworul Memorial Chapels

2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233

Chicago, Illinois 60623

SERRA INTERNATIONAL CONDUCTS CONVENTION

Chicago, Ill. — The role of the Christian in the business world, the need for affirmation by priests and Religious, and the state of the Catholic Church in Latin America are among the topics to be explored here during a convention of Serra International, an organization of Catholic men.

More than 1,500 Catholic laymen from 30 countries and 35 members of the Catholic hierarchy from the United States, Canada, Europe, Latin America and Asia are expected to attend the 34th annual convention June 28-30.

The convention will open with a concelebrated Mass in Holy Name cathedral. The principal celebrant will be Cardinal John Cody of Chicago.

Following the Mass, Mayor Richard J. Daley of Chicago will extend his official welcome and Serra president, James E. Madigan of Green Bay, Wis., will give his report on the state of the Serra at a brunch.

NEWS FROM BENEDICTINE SISTERS

SACRED HEART CONVENT
Lisle, Illinois 60532

NUNS OBSERVE DIAMOND, GOLDEN JUBILEES

Celebrating the 60th anniversary of religious vows as a Benedictine of Sacred Heart Convent, Sister Isidore Pekarcik and five nuns celebrating their 50th anniversary, renewed their vows in a solemn ceremony on Friday, June 25.

The renovation was part of the Eucharistic Liturgy offered up in honor of the Sacred Heart in the convent chapel at 10:30 a.m. Celebrants of the Mass were: Abbot of St. Procopius, Lisle, Thomas Havlik, Bishop Raymond Vonesh, of Joliet, Very Rev. Paul Pusateri, Vicar for Religious, Joliet; Father Clarence Frana, Cedar Rapids was the homolist; Fathers Robert Cross, Cyril Neumcek and Gerard Gunderson, Our Lady of Lourdes, Chicago, Father Richmond Grimmel, Our Lady of the Mount, Cicero; Father Louis Hudak, St. Michael, Chicago; Father Henry Pehlar, Chicago; Msgr. Vincent Cloos and Father James Noonan, Winfield; Fathers Kevin Sheeran, Albert Ondrisko, Kenneth Zigmond, Stanley Vesely, Martin Horak, Sylvester Healy and Robert Buday, monks from St. Procopius Abbey, Brothers

(Conclusion on Page 15)

(Continued from page 14)

Columban Trojan, Edward Arambasich, and Guy Jelinek were masters of ceremony.

Also present in the chapel were Fathers Robert Mastny, O.S.B., St. Mary of Celle Berwyn, Father McGovern, St. Benedict's Home, Niles; Father George Kuzma, Wilmington; Father Valentine Skluzacek, O.S.B., St. Joan of Arc Lisle; Brothers Sebastian Kuhn, George Rooney and James Flim from St. Procopius Abbey.

The jubilarians were joined by members of their religious community, as well as relatives and friends, at a formal dinner following the religious celebration.

Sisters Isidore, DeSales, and Milburg are presently stationed at the Priory, while Sister Blandina teaches at St. Mary of Celle School, Berwyn; Sister Loretta at Our Lady of the Mount School, Cicero; and Sister Armella at Our Lady of Lourdes School in Chicago.

TAX RELIEF IS AVAILABLE TO STORM VICTIMS, IRS SAYS

Chicago, Il. — Tax benefits are available to many DuPage and Cook County taxpayers who suffered property losses as a result of the recent storm which occurred June 13, 1976, according to Charles F. Miriani, IRS District Director for Northern Illinois.

Special provisions of the tax law enable taxpayers located in DuPage and Cook Counties, declared disaster areas by the President on June 18, 1976, to deduct disaster-related casualty losses on either the current year's return or that of the preceding year by filing an amended return. Form 1040X.

Miriani said the law covers losses of business property, as well as personal property, and extends to taxpayers who use either a fiscal-year or calendar-year basis to file their tax return. Non-business losses are limited to the amount over $100 for each casualty, he added.

"A list of items lost or damaged, showing cost or other basis, value immediately before the loss, and value after the loss occurred, is recommended," Miriani said. "Photos of property before and after it was damaged are very helpful, as are appraisals of the property," he pointed out.

Taxpayers who need help in preparing their returns or in making a claim for refund can call IRS at 435-1040 for Chicago residents or 800-972-5400 for residents in DuPage County or send a postcard requesting a free copy of IRS Publication 547, "Tax Information on Disasters, Casualty Losses and Thefts," or Publication 584, "Workbook for Determining Your Disaster Loss", to P. O. Box 1132, Chicago, Illinois 60690.

RTA LISTS ALTERNATIVE BUS ROUTES TO O'HARE AIRPORT

Residents of McHenry, Lake, Kane, DuPage, and Cook Counties soon will be able to reach O'Hare Airport on public transportation by using three different bus routes funded by the Regional Transportation Authority.

Two of the routes already are in operation and the third route is scheduled to begin shortly.

Route No. 220, operated by NORTRAN, already enables residents of McHenry and Northern Cook Counties to reach O'Hare without going into Chicago. McHenry County residents can reach O'Hare by taking a Chicago and North Western commuter train from any of its five stations in the county to Des Plaines. NORTRAN buses leave the Des Plaines train station for the airport every half hour during rush hours and hourly during non-rush hours. The service operates from 6:30 a.m. to 6:30 p.m. every day except Sundays and holidays. The bus fare is 45 cents.

Other NORTRAN buses interconnect with Route No. 220 from the 21 suburbs the system serves in Northern Cook County and Southern Lake County. Information on schedules for NORTRAN bus routes is available by calling toll-free RTA Transit Information at 800-972-7000.

A second alternative is Route No. 40, operated by the Chicago Transit Authority, which takes residents of Chicago directly to O'Hare Airport. The bus operates from the Jefferson Park station of CTA's Northwest rapid transit route (Milwaukee), non-stop to the airport every half hour during rush hours and hourly during non-rush hours. The bus operates 24 hours a day, seven days a week. The fare on the O'Hare Express is 75 cents per passenger and includes a transfer good throughout the CTA system.

The third alternative will be the proposed Route No. 330, to be operated by West Towns Bus Company. When the service starts, buses will travel from Archer and Harlem Avenues along 55th Street to La Grange Road and then north on La Grange and Mannheim Roads to O'Hare Airport. Buses will operate on 30 minute schedules during rush hours and hourly during non-rush hours from 6 a.m. to 6 p.m. every day except Sundays and holidays. The fare will be 50 cents.

"When implemenation of these routes is completed, many residents of the RTA region will be able to take public transportation, instead of their automobiles, to O'Hare Airport," said Milton Pikarsky, RTA Board Chairman. "Taking public transportation to the airport not only saves energy and decreases auto pollution, it also will make parking at the airport easier for those who must drive."

For further information, contact Lou Dombrowski, RTA, at (312) 836-4030.

SCIENCE

CITY LIGHTS POLLUTE SKY

Astronomical observatories spend millions of dollars on big telescopes, but astronomers will tell you that what's really important is "seeing". This is the astronomer's term for just how clear is the atmosphere and how constant the temperature.

That's why big telescopes are mounted in an open framework of girders, not in a solid tube: if the tube were solid, the long column of air inside would have different temperatures, and cause the image to dance. For the same reason, observatories are not heated; and of course the higher up you go the clearer the air, so most observatories are on top of high mountains.

With all that, astronomy has a problem: originally located in mountains far from humans and their cities, the observatories are now attacked by light pollution.

The worst case of all is the Big Eye, the Mount Wilson 100-inch telescope, once the largest in the world, and still a respectable size. (Palomar, also in Southern California, is 200 inches, and the Soviets have two larger than Palomar.) Mount Wilson is in the Angels Mountains, directly above Pasadena. The L.A. smog doesn't get that high — indeed, if the smog were thick enough, it might cut off the glare from the street lights — but at night the sky above Wilson glows.

Oddly enough, World War II was responsible for some of Mount Wilson's greatest achievements: there was a blackout due to fear of Japanese bombers, and in the new darkness the Big Eye could look out to the edges of the universe.

There are a number of observatories in the mountains of Southern Arizona, and when urban sprawl brought city lights to the foothills, the astronomers got worried.

In 1972 the city of Tucson adopted stringent ordinances, of which one eliminated future mercury vapor street lights which are the worst of all because their bright blue shows up in photographs of stars.

The result is that in a number of places, from Arizona to Washington state to Hawaii it's getting dark outside at night, and not only the astronomers, but the people can see the stars -- what Emerson called night's City of God....

PRIEST FACES EXCOMMUNICATION FOR CELEBRATING TRIDENTINE MASS

Twin Circle Staff Writer

A priest in the Fresno, Calif., diocese has been threatened with excommunication not for being a liberal heretic but an outdated traditionalist.

Following a dispute between Bishop Hugh A. Donohoe and Msgr. Raymond Ruscitto over the priest celebrating the "old" Tridentine rite Latin Mass, Ruscitto was warned that if he continued to say the Mass he would be expelled from the Church.

Bishop Donohoe believes that the Vatican forbid the Tridentine Mass because of the need to have a uniform rite.

Though, he concedes, "I must say, sometimes it doesn't seem so uniform. I personally can't stomach the dancers who tromp down the aisles, but then someone will show me a document demonstrating that dancing is permissible under the new Liturgy.

REACTION FROM REBEL-PRIESTS

Reaction from rebel priests themselves has been equally heated. Rev. John Keane who said the "true" Tridentine Mass at various churches in Boston has changed.

"The Church has new freedoms, yet the bishop and priests condemn with a severity reserved for the worst of sinners a handful of good souls (who favor the Tridentine Mass).

"We are getting more feedback from Catholics across the country now," he explained. "They are fed up with the new liturgy and inaccurate translations of the Latin."

Apparently, there is a growing movement of Catholics who want to hear the Latin Mass under the new Liturgy, if not the Tridentine rite. That is perfectly legal. But, they are having trouble finding priests who are sympathetic to their desires.

The newly formed Latin Liturgy Association (LLA), headed by Dr. James Hitchcock, professor of History at St. Louis University, is designed to reverse the trend that has "all but eliminated Latin from the Mass."

The LLA plans to promote many traditions dear to the hearts of preservations while sticking to the New Order: Latin Congregational Singing, the teaching of Latin and Gregorian chant in seminaries, and, of course, the Latin Mass.

LLA leaders claim they are not opposed to the New Order of the Mass or use of English. They insist, however, the purpose of Vatican II was not to outlaw Latin either. "In effect, Latin might as well have been banned," Hitchcock opined, "because few priests say the Latin Mass anymore.

"During Vatican II the vernacular, English, was introduced on a permissive basis. But the continued use of Latin also was made mandatory. So Catholics should be able to hear Latin Masses said regularly," Hitchcock said.

Traditionalists agree. But many think it is not enough to go back to the Latin Mass. "We have to return to the true Sacrifice of the Mass as it was practiced before Vatican II," insisted a Pittsburgh woman who attends a weekly Tridentine Mass. "The Mass can never be changed in any way."

Czech Mass every Sunday at St. Procopius in Chicago, at 10:30 A.M. with Hymns and Sermon in Czech.

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

How to submit names for selection to the Democratic National Committee?

John P. Touhy, Chairman of the Democratic State Central Committee, announced today that the Committee will select 9 Illinois Democrats to fill seats on the Democratic National Committee. The terms of the present members expire at the end of the Democratic National Convention.

The 9 will be chosen at a meeting of the State Central Committee on Wednesday, July 21, 1976 according to procedures adopted today.

"We invite all Democrats in Illinois to submit their names for selection to the Democratic National Committee," Touhy started. "Women or men, upstate or down, rich or poor, young or old, of whatever color or religion or national background — we want all to participate," he emphasized.

"All a person has to do is write me: John P. Touhy, 531 South Second Street, Springfield, Illinois 62701, stating the person's name and address, that the person is an Illinois resident, a registered voter, a Democrat, and a candidate to fill a seat on the Democratic National Committee." Touhy explained. "**All such letters must be delivered or postmarked by July 7, 1976,**" he continued.

Anybody desiring further information should contact Chairman Touhy at the address given above. A copy of the Rules is attached.

SPECIAL RULES ON FILLING VACANCIES ON THE DEMOCRATIC NATIONAL COMMITTEE

1. Vacancies on the Democratic National Committee ("the DNC") caused by the expiration of a term, death, resignation, incapacity, the creation of additional seats or otherwise, shall be filled pursuant to these special rules.

2. The Chairman of the Democratic State Central Committee ("the Chairman"), at least 35 days prior to the selection of the new members, shall announce and publicize the selection procedure.

3. Any Illinois Democrat is eligible to fill a vacancy. To become a candidate to fill a vacancy, the Illinois Democrat shall deliver or send a letter to the Chairman at the offices of the Democratic State Central Committee ("The Committee") stating the person's name and address, that the person is an Illinois resident, a registered voter, a Democrat, and a candidate to fill a vacancy on the DNC.

4. The letter of nomination must be postmarked at least 14 days prior to the selection.

5. Ten days prior to the selection, the Chairman shall announce and publicize the names and addresses of the candidates, give notice to the members of the Committee of the time, date and place of the selection and the names of the candidates and their addresses, and give similar notice to all the candidates.

6. The selection shall be by roll call vote of the Committee. Each Committee member may vote for as many persons as there are vacancies to be filled. There shall be no cumulative voting. Each Committee member shall vote his appropriate weighted vote. The candidates receiving the greatest number of votes, up to the number to be selected, shall be declared selected by the Chairman.

7. The Chairman, together with the Secretary, shall certify the selection to the Secretary of the DNC.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

The Karlin Club, 5304 Fleet Ave. in Cooperation with the Lihani-Nemecek Travel Agency is sponsoring a

★ HAWAIIAN NITE ★

ON FRIDAY, JULY 30th
at Karlin Hall, 5304 Fleet Avenue.
Native Hawaiian Dancers will perform.
The JOHNNY BOLIBUSH ORCHESTRA will play for Dancing beginning at 7:30 P.M.
❊
The Douda Catering Service will staff the Kitchen. The public is welcome.

Henry Nemecek - 749-7459 - may be reached for details.

TREASURE AMERICA'S FREEDOM — WARNS RETIRING ST. LEO PASTOR

Reprinted from RAYNE ACADIAN TRIBUNE

After 21 years of devoted service to the parishoners of St. Leo's Catholic Church in Roberts Cove, Rev. Alois Reznicek celebrated his final Mass last Sunday morning as pastor, and was honored that evening in a widely attended reception to mark his retirement, and to show the great love and respect in which he is held by the entire community.

The following day he completed his move into a comfortable and most attractive home which had been prepared for him — and will remain with his Roberts Cove "Family" as a continuing influence in the area which is now "home" to him.

On June 29, 1972, Father Reznicek celebrated his 40th "Ruby" anniversary of ordination to the priesthood and from the files of Acadian Tribune, we present a review of the background of "Father Rez" as a special tribute to his service to God and the Church, as well as the tremendous patriotism and love of his adopted country, America, which he so often displays in appreciated favor.

Father Reznicek was born in Trojanovice, Czechoslovakia on January 20, 1909, and dis primary studies at Hradec Kralove. He was ordained as a priest on June 29, 1932, and served in that diocese for several years. During the time of Communist control, Father Reznicek resented this domination wholeheartedly. He was warned about his anti-communist attitude and eventually placed in jail—a fate which was met by so many Catholic priests in that country.

He spent 10 weeks in jail, but his indomitable will for freedom aided him, and he and eight others jailed with him, all political prisoners, eventually "convinced" their guard to aid them, and the nine men escaped to Bavaria, then made their way to West Germany.

Father Reznicek boarded a transport going to Italy where he served as a Chaplain, visiting many refugee camps, established to aid those who had escaped from Communist controlled countries.

During this time, he met Msgr. Alexander O. Sigur in Rome and was told of the great need for priests in the Lafayette Diocese. Through the efforts of the late Bishop Jules B. Jeanmard, he joined a shipload of refugees who were being sent to Venezuela and to this country as displaced persons under the program of the N.C.W.C., administered in the Diocese of Lafayette by the late Msgr. Hubert Lerschen, St. Joseph pastor.

Father Reznicek was accepted into the Diocese on May 5, 1951, and served as assistant pastor in Abbeville with the late Msgr. Labbe, then went to Mermentau as assistant pastor at St. John the Baptist Church until he was appointed as administrator at St. Leo's in Roberts Cove on July 1, 1951. He was incardinated into the Diocese on this same date in 1953.

Father Reznicek recognized the need for a community meeting place, and with the assistance and encouragement of his parishioners, Father Reznicek began plans for the new Parish Hall which was constructed at a cost of $40,000. Today the Parish Hall plays an important role in all church and community activities of this section.

Another impressive addition at St. Leo's Church has been the beautiful stained glass windows, installed at a cost of $18,000, the two behind the Altar representing the Sacred Heart of Jesus and the Sacred Heart of Mary in exquisite significance. Complete air conditioning and central heat installations have also been added to the Church.

With the aid and sponsorship of the Holy Name Society and other benefactors, a towering Cross has been erected in St. Leo's Cemetery, another impressive addition to the hallowed resting place of the many members of Roberts Cove families.

Perhaps one of the most appreciated "labors of love" successfully completed at St. Leo's has been the removal of the original little Chapel, from the cemetery where it had stood for many years, and its return to an appropriate site under the moss-hung oak trees which have been enrolled as "members" of the Louisiana Liveoak Society.

Renovation of the little Chapel was completed without changing the structure or altering the loved, little Altar inside. On the walls have been added many treasured St. Leo's memories — the names of all the native nuns from St. Leo's. The impressive little Chapel is used often, and its steps have been the scene for many memorable ceremonies in recent years.

Also, a magnificent statue of St. Leo II, patron saint of St. Leo's Parish, designed in Carraza marble from Italy has been installed under the oaks, and its brick base contains a marble plaque inscribed with all the names of native priests from St. Leo's. As a final touch of scenic beauty, a wrought iron archway at the grounds entrance frames the little Chapel and the Statue under the oaks in picturesque beauty.

All these evidences of love and dedication will stand as lasting tributes to Father Reznicek and his years of service in St. Leo's Parish.

One of the highlights of his life, Father Reznicek reminisces, came on September 5, 1956, when he became a naturalized citizen of the United states. Sixty persons shared the ceremonies of naturalization with him in the federal court rooms in Shreveport. This has been one of the most cherished parts of his entire lifetime — one of special significance to him as he remembers so vividly the oppression and persecution in his homeland of Czechoslovakia.

So today, "Father Rez" is retired into a peaceful, wonderful community — loved and admired by everyone, and holding a special place in the hearts of those he has been privileged to serve as he accomplished the work of God and brought sacred message week after week from the Altar of St. Leo's Church.

He never hesitates to remind everyone of the treasured heritage of freedom and liberty which is America's, and from the voice of actual experience with communist domination and rule, he speaks out to warn those who might be lulled into pacificism by the "luxuries" of this noble country, that they must be ever alert to any threat toward the America's "One Nation Under God, With Liberty and Justice For All".

To "Father Rez" - we join in the many wishes being extended to him for long years of enjoyed and well-earned retirement — close friendships and good fishing!

St. Joseph Society #156 of the Czech Catholic Union is sponsoring its

29TH ANNUAL

PICNIC

ON SUNDAY, AUGUST 1, 1976
at the Oddfellow's Farm on Cochran Road in Glenwillow, Ohio
❊
A Czech Kitchen of roast pork, goulash, tripe soup, and sausage will open at noon.
Games for young and old will begin at 2:00 P.M. Music also beginning at 2:00 P.M. will be provided by Frank MAKOVICKA and the KARLIN BRASS BAND outdoors, with the MALEC Brothers and Joe HEZOUCKY indoors.

Chairman is Robert Hrouda, 3693 E. 54th Street. He may be reached for details and travel instructions at 883-0083.
The Public is welcome.